Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1917-05-09

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 5 7 7

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9784

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ. Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΒ' ΑΡΙΘ. 577

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 9ῃ Μαΐου 1917.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΕΘΝΗ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Ἡ φρικιαστικὴ τραγῳδία τῆς Σερβίας, ἣν τραγικώτατα ἀναπαρέστησεν ὁ Σέρβος καθηγητὴς Πόποβιτς διὰ φράσεων διακεκομμένων ὡσεὶ ὑπὸ λυγμῶν καὶ χειμάρρων δακρύων, ἀποτελεῖ ἓν τῶν τραγικωτέρων ἐπεισοδίων τοῦ παρόντος φοβερωτάτου πολέμου, καὶ ἐπιβεβαιοῖ τὴν πρόρρησιν περὶ τῆς τρομερᾶς τύχης τῶν μικρῶν ἐθνῶν ὅσα ἤθελον ἑκόντα ἢ ἄκοντα παρασυρθῇ εἰς τὸν παγκόσμιον πολεμικὸν τυφῶνα.

Νικηταὶ ἢ ἡττημένοι τὰ μικρὰ ἔθνη ἐκ τοῦ πολέμου τούτου θὰ ἀπαλλαγῶσιν ἐξηντλημένα καὶ κατεστραμμένα. Ὅταν καταπαύσῃ τῶν ὅπλων ἡ δεινοτάτη κλαγγὴ καὶ παρέλθῃ ἡ πολεμικὴ μανία καὶ γένηται ὁ ἀπολογισμὸς παρὰ νικηταῖς καὶ ἡττημένοις, τότε ἡ φρίκη τοῦ πολέμου θὰ γένηται ἀλγεινότατα αἰσθητὴ εἰς ἰσχυροὺς καὶ ἀδυνάτους, εἰς μεγάλους καὶ εἰς μικρούς, διότι οὗτοι θὰ ἦνε ἐξουθενωμένοι.

Τὸ ἡρωϊκώτατον Βέλγιον ὑπέροχον θὰ καταλάβῃ θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ δεινοτάτου τούτου πολέμου, διότι ἡ ἡρωϊκωτάτη ἀντίστασίς του κατὰ τοῦ Γερμανικοῦ χειμάρρου ἀπεσόβησε τὸν μέγιστον κατὰ τῆς Γαλλίας κίνδυνον καὶ ἀνέτρεψε τοὺς Γερμανικοὺς ὑπολογισμούς, οἵτινες ἐπαληθευόμενοι θὰ ἐπήγοντο κατὰ τῆς ὑφηλίου τὴν Τευτονικὴν κυριαρχίαν, ἧς ἡ ἀλαζονεία καὶ ἡ ὠμότης θὰ ἔτεινον νὰ ἐξαφανίσωσι τἆλλα ἔθνη ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Οἱ Βέλγοι δικαιοῦνται ἐφεξῆς νὰ προβάλωσι τὴν Λυτίχην, τὴν Γάνδην, τὴν Ἀμβέρσαν, τὴν Ναμοὺρ ὡς οἱ Ἕλληνες τὰς Θερμοπύλας καὶ τὰς ἄλλας ἐνδόξους ἥττας τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἀποσοβηθέντος τοῦ Τευτονικοῦ κινδύνου,, ἄλλος ἐπεκρεμάσθη κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἰδίᾳ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ κίνδυνος, ὁ Σλαυϊκός· φαίνεται ὅμως ἀγρυπνοῦσα ἡ θεία πρόνοια καὶ τὸν κίνδυνον τοῦτον ἀπέτρεψεν ἀφ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἄλλου ἀνατολικοῦ κόσμου.

Τὸ ἡρωϊκὸν Μαυροβούνιον, ἐξαφανισθὲν ἐν τῇ πολεμικῇ δίνῃ, ἄδηλον ἂν θ' ἀναφανῇ καὶ θ' ἀναβιώσῃ ἢ θὰ παραμείνῃ μόνον ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἡ ἔνδοξος μνήμη του.

Οἰκτρὰ ὑπῆρξεν ἡ τύχη τῆς Ρουμανίας, ἥτις ὑπὸ ἰλίγγου καταληφθεῖσα ἐρρίφθη εἰς τὸν πολεμικὸν στρόβιλον καὶ καμφθεῖσα ταχέως ἀπέβη ἕρμαιον τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, οἵτινες ἀπομυζάνουσιν αὐτὴν σήμερον μέχρι παντελοῦς ἐξαντλήσεως.

Τουρκία καὶ Βουλγαρία, δορυφόροι γενόμεναι τοῦ Τευτονισμοῦ καὶ ὑποχείριοι αὐτοῦ τούτου, ὑπέστησαν τοσαύτην κατατριβὴν καὶ φθοράν, ὥστε μετὰ τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου, οἱαδήποτε καὶ ἂν γένηται αὕτη, θὰ εὑρεθῶσι συντετριμμέναι, ὡς καὶ τἆλλα μικρὰ ἐμπόλεμα ἔθνη.

Ἡ Θεία Πρόνοια διεφύλαξε τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τῶν δεινοτάτων συμφορῶν τοῦ φοβερωτάτου πολέμου, καὶ ἂν δὲν παρέμεινεν ἄτρωτος, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς ἰδίας του ἁμαρτίας, αἶνος δὲ καὶ εὐχαριστίαι ὀφείλονται εἰς τὸν προστάτην Θεὸν καὶ ἀΐδιος εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς ἀποτρέψαντας τὸν κίνδυνον κατὰ πάντα ἀνθρώπινον λογισμόν.

Ὁπωσδήποτε ὁ Ἑλληνισμὸς διετηρήθη ἀκέραιος καίπερ, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, οἰκονομικῶς κατεστραμμένος, ἀλλ' ἀκμαῖος τό τε φρόνημα καὶ τὰς σωματικὰς δυνάμεις [illegible] καὶ ἀσφαλεστάτη δύναμις παντὸς ἔθνους εἶνε αἱ ἀποτελοῦσαι τοῦτο ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις. Ὅπου χωροῦσι τὰ τοῦ πολέμου, κατευθυνόμενα οὐχὶ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐμπολέμων ἀλλ' ὑπὸ τοῦ δακτύλου τῆς Θείας Προνοίας, ὁ Ἑλληνισμὸς μετὰ τὰς παροδικὰς δοκιμασίας θὰ γένηται καὶ πάλιν κύριος τῆς τύχης αὐτοῦ μόνος μεταξὺ πάντων τῶν μικρῶν ἐθνῶν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ εἰς τοῦτο ὤφειλεν ἡ Συνεννόησις καὶ ἰδίᾳ αἱ δύο δυτικαὶ δυνάμεις Ἀγγλία καὶ Γαλλία, νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν.

Μέγα καὶ ἀσύγγνωστον ὑπῆρξε λάθος πολιτικὸν ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς οὐδετερότητος ὡς φιλογερμανικῆς ἢ ἀντιανταντικῆς, ἐνῷ ἦτο καὶ εἶνε ἁπλῶς καὶ προφανῶς φιλελληνικὴ ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἐμφύτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ ἐμπνευσθεῖσα ὑπὸ ὑπερόχου προνοίας καὶ στοργῆς πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν ὅλον. Ἡ ἐμπνευσθεῖσα πρὸς τὴν Ἑλλάδα δυσπιστία εἰς τὰς δύο κυρίως προστάτιδας δυνάμεις τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ὑπῆρξε μέγιστον ἀτόπημα κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοὐτ' αὐτὸ διαστροφὴ καὶ παραμόρφωσις τῆς νεωτέρας ἱστορίας αὐτοῦ. Ὁ Ἑλληνισμὸς γνήσιος κληρονόμος καὶ θεματοφύλαξ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μετελαμπάδευσε τοῦτον εἰς τὴν Ἑσπερίαν, ἥτις ἀνέπτυξεν αὐτὸν ὑπερόχως καὶ ἀπέβη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ ἀρίστη τρόφιμος, καὶ τὰ τροφεῖα ἀποδιδοῦσα τὰ μέγιστα συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀναγέννησιν. Δεσμοὶ ὄντως ἱεροὶ καὶ ἀδαμάντινοι παραμένουσιν ἄφθαρτοι, αἰώνιοι καὶ ἀρραγεῖς, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται οἱαδήποτε περὶ τούτου ἀμφιβολία καὶ δισταγμός. Καὶ ἂν αἱ εὐεργέτιδες καὶ προστάτιδες Ἑσπέριαι Δυνάμεις παρεπλανήθησαν καὶ παρεσύρθησαν εἰς δυσμένειαν καὶ ἐχθρότητα πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἃς ἀναθεωρήσωσι τὴν ἐπισφαλῆ καὶ ἀδικαιολόγητον ταύτην πολιτείαν αὐτῶν, ἀποβλέπουσαι καὶ πάλιν πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν, ἀκμαῖον καὶ ἀκέραιον ἀπαλλασσόμενον τῆς παγκοσμίου δίνης καὶ καταστροφῆς, ὡς εἰς ἀπόστολον καὶ κήρυκα καὶ δᾳδοῦχον τοῦ Ἑσπερίου ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν πολιτισμοῦ, ὅστις εἶνε καὶ ἴδιος αὐτοῦ πολιτισμός.

Ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ παραμείνῃ μόνος ὄρθιος ἐν Ἀνατολῇ καὶ αὐτὸς θ' ἀμφισβητήσῃ ὅλαις δυνάμεσι καὶ πάσῃ θυσίᾳ τὸ ἱερὸν ἔδαφος αὐτῆς, τόσῳ μᾶλλον ἱερόν, ὅσῳ ἐπ' αὐτοῦ ἵδρυται ὅλη ἡ ἱστορία καὶ τὸ ἱστορικὸν μεγαλεῖον αὐτοῦ.

Οἱ Τεύτονες ἀποβλέπουσι πρὸς τὴν Ἀνατολὴν ὡς πάλαι ποτὲ γῆν ἐπαγγελίας, ἀλλ' οὐδεὶς Θεὸς ἢ ἄγγελος ἐπηγγείλατο εἰς αὐτοὺς ταύτην, καὶ ὑπάρχει ὁ Ἑλληνισμὸς ἕτοιμος καὶ πρόθυμος νὰ ὑπερασπίσῃ αὐτὴν καὶ μόνος καὶ μετ' ἄλλων κατὰ τῆς Τευτονικῆς ἐπιδρομῆς.

Ἐὰν ἡ Τουρκία παρεσύρθη διὰ τῶν Νεοτούρκων εἰς τὸν τρομερώτατον τῶν πολέμων ὅλως ἀλογίστως καὶ τυφλῶς, καὶ ἀπώλεσε λαμπρὰς εὐκαιρίας πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ ἀκμὴν αὐτῆς, θ' ἀνανήψῃ ἀπὸ τῆς μέθης τοῦ πολέμου, ἂν ἐπιζήσῃ, καὶ θὰ κατανοήσῃ ὅτι τὴν περαιτέρω ὕπαρξιν καὶ πρόοδον αὐτῆς δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ μάλιστα συμπράττουσα καὶ συναγωνιζομένη μετὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ βασιζομένη δὲ πάντοτε ἐπὶ τῆς εὐνοίας τῶν Ἑσπερίων Δυνάμεων.

Εἶνε μέγα ἀτύχημα διὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων ἐν Ἀνατολῇ, ὅτι ἐκ παρανοήσεως καὶ ἐκ πλάνης δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν εἰρήνῃ νὰ ἀναδιοργανώσῃ μετὰ τοὺς δύο ἐνδόξους πολέμους τὰς πολεμικὰς δυνάμεις αὐτῆς, νὰ ἀνορθώσῃ τὰ οἰκονομικά της καὶ νὰ γένηται πανέτοιμος πρὸς τὰς ἐνδεχομένας τύχας τοῦ πολέμου, καθ' ἅς, οἱαιδήποτε καὶ ἂν γένωνται, θὰ ἐτάσσετο πάντοτε παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων ὡς φυσικῶν φίλων.

Ὅ,τι δὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε, ἃς γένηται ἐφεξῆς ἀπὸ τοῦδε, καὶ ἃς ἀναδειχθῇ ὁ Ἑλληνισμὸς ἰσχυρότατος παράγων καὶ πρόμαχος τοῦ Ἑσπερίου πολιτισμοῦ ἐν Ἀνατολῇ, ὅστις εἶνε καὶ ἴδιος αὐτοῦ πολιτισμός.

Η ΓΥΝΗ ΘΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΔΡΙΚΗΣ ΡΩΜΗΣ

Ὁ ἐγωϊσμὸς εἶνε ἔμφυτος εἴς τε τὰ λογικὰ καὶ τὰ ἄλογα ὄντα, εἶνε δὲ ἐν ἀρχῇ ἐκδήλωσις τοῦ αἰσθήματος τῆς αὐτοσυντηρησίας, καὶ ἐφόσον αὕτη ἱκανοποιεῖται παρὰ τοῖς ἀλόγοις ζῴοις, ὁ ἐγωϊσμὸς ἀποβαίνει ἀσθενέστερος καὶ ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγὼν καθίσταται ἠπιώτερος καὶ ἠρεμώτερος.

Παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ὅμως ἡ αὐτοσυντήρησις ἐξελίσσεται καὶ ἀναπτύσσεται εἰς πόθον καὶ ὁρμὴν ἀκατάσχετον, διότι παρ' αὐτῷ μετὰ τὴν θεραπείαν τῶν σωματικῶν ἀναγκῶν ἀναπτύσσονται ἄλλαι σφοδρότεραι καὶ ἐπιτακτικώτεραι ἀνάγκαι καὶ ἐπιθυμίαι αἱ τῆς ψυχῆς, ἥτις ἐν τῇ ἀποπλανήσει της παρασύρει τὸν ἄνθρωπον πολὺ μακρὰν καὶ ὁ ἐγωϊσμὸς αὐτοῦ προσλαμβάνει διαστάσεις ἀπεριορίστους.

Ὁ ἰσχυρὸς γενόμενος θέλει νὰ γένηται ἰσχυρότερος, ὁ πλούσιος πάντοτε πλουσιώτερος, ὁ σοφὸς σοφώτερος καὶ ὅπου προσκόπτει ἐν τῷ ἀκατασχέτῳ δρόμῳ του πλήττει, πολεμεῖ, μάχεται ἵνα νικήσῃ καὶ κατακτήσῃ.

Οὐαί, εἰς τοὺς ἀδυνάτους, ἂν εὑρεθῶσι πρὸ τοῦ δρόμου τῶν ἰσχυρῶν! κινδυνεύουσι πάντοτε νὰ συντριβῶσι καὶ μηδενισθῶσι, καὶ ἡ γυνὴ εὑρέθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀνδρὸς ὁμοία μὲν καὶ ἴση τὴν φύσιν καὶ τὴν ψυχὴν [illegible] ἀλλ' ἀσθενεστέρα [illegible] δούλη αὐτοῦ καὶ ἔκτοτε ἐδούλευεν αὐτῇ τὴν χειρίστην δουλείαν, καὶ μέχρι σήμερον δουλεύει ἔτι παρὰ τοῖς πλείστοις λαοῖς τοῦ κόσμου, βαρβάροις καὶ πεπολιτισμένοις.

Ἐὰν ἡ ἀνθρωπότης ὑστερῇ ἐν τῷ πολιτισμῷ—καὶ θὰ ὑστερῇ ἄδηλον ἔτι ἐπὶ πόσους αἰῶνας,—τοῦτο ὀφείλει εἰς τὸν ἀνθρώπινον ἐγωϊσμόν, ὅστις ὡς εἴπομεν ὑπηγόρευσε τὴν κατάκτησιν καὶ ὑποδούλωσιν τῶν ἀσθενεστέρων ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων, ἀλλὰ μεγίστην ἐπροξένησε ζημίαν καὶ βλάβην εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος ἡ ὑποδούλωσις καὶ ταπείνωσις τῆς γυναικός, ἥτοι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εὑρέθη ὑποδεδουλωμένον τὸ ἥμισυ τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸ ἕτερον ἥμισυ, μὴ δυνάμενον νὰ ἔχῃ ἰδίαν θέλησιν καὶ ἐλευθέραν ἐνέργειαν καὶ δρᾶσιν· πόσον δὲ ἡ δουλεία διαφθείρει καὶ διαστρέφει τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν εἶνε πασίγνωστον· καὶ ἡ γυνὴ ἀπ' αἰώνων δουλεύουσα ὑπὸ τὴν βίαν καὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀνδρὸς διὰ τοῦ μακραίωνος χρόνου ἀπέκτησεν ἐλαττώματα καὶ κακίας, αἵτινες παρίστανον αὐτὴν εἰς τὸν ἐγωϊσμὸν τοῦ ἀνδρὸς ὡς πλάσμα κατώτερον καὶ θεόθεν καταδεδικασμένον εἰς τυφλὴν ὑπακοὴν καὶ ὑποταγήν.

Ὁσάκις ἡ γυνὴ δὲν ἦτο δούλη ταπεινὴ τοῦ ἀνδρὸς καθίστατο εἴδωλον τῶν ταπεινοτέρων καὶ εὐτελεστέρων παθῶν καὶ ἐπιθυμιῶν αὐτοῦ, καὶ τότε διεφθείρετο ὑπὸ τῆς γενναιοδωρίας αὐτοῦ πρὸς πᾶσαν πολυτέλειαν καὶ τρυφήν.

Οἱ ἄγριοι τὴν γυναῖκα μεταχειρίζονται κατ' ἀρέσκειαν ὡς ἓν τῶν οἰκοσίτων αὐτῶν, οἱ δὲ Ἀσιᾶται κατακτηταὶ κατακλείουσιν αὐτὴν εἰς τὸν γυναικωνίτην καὶ καταφορτώνουσι διὰ τῶν πολυτελεστέρων ὑφασμάτων, τῶν πολυτελεστέρων λίθων καὶ τῶν βαρυτιμοτέρων ἀρωμάτων, καὶ διὰ τῆς πολυγαμίας καθιστῶσι τὸν οἶκον αὐτῶν ἑστίαν τῶν ἀγριωτέρων παθῶν καὶ τῶν σατανικωτέρων σκευωριῶν.

Μόλις παρ' Ἕλλησιν ἡ γυνὴ δύναται ν' ἀτενίσῃ τὸν ἄνδρα καὶ νὰ λογίζηται ὡς σύντροφος καὶ παράγων τοῦ οἰκογενειακοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου, διότι παρ' Ἕλλησι τὸ πρῶτον εἶδε τὸ φῶς ἡ σκέψις περὶ ἀγωγῆς καὶ παιδείας τῶν τέκνων, ἅτινα παρ' ἄλλοις λαοῖς ἀφίεντο εἰς τὴν τύχην αὐτῶν.

Οὐχ ἧττον καὶ παρ' Ἕλλησιν ἡ γυνὴ ἐθεωρεῖτο ὑποδεεστέρα τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἡ ἀγωγὴ αὐτῆς πλὴν τῆς Σπάρτης, ἦτο πολὺ παρημελημένη, καὶ πολὺ διὰ τοῦτο περιωρισμένη καὶ ἡ ἄλλη δρᾶσις αὐτῆς καὶ ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ οἴκου καὶ τῆς κοινωνίας.

Αὐτὸς ὁ Περικλῆς ἐδογμάτιζεν ὅτι ὅσῳ ὀλιγώτερος γίνεται λόγος περὶ ἀρετῆς τῆς γυναικὸς τόσῳ καλλίτερον δι' αὐτήν.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος διάκρισις τῶν γενῶν συνεπάγεται βεβαίως καὶ τὴν διάκρισιν περὶ τὰ ἔργα ἑκάστου τούτων, καὶ τὰ ἔργα ταῦτα πρέπει νὰ ἦνε οὐχὶ τὰ αὐτὰ ἀλλὰ διάφορα καὶ συμπληρωματικά, ὥστε νὰ μὴ ἐπέρχηται σύγκρουσις καὶ ἀνταγωνισμὸς ἐκεῖ ὅπου πρέπει καὶ συμφέρει νὰ ἐπικρατῇ ἀδιατάρακτος ἁρμονία καὶ συνεργασία.

Ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς ἐνδείκνυται ὁ οἶκος ὡς τὸ ἐπιβεβλημένον στάδιον δράσεως τῆς γυναικός, καὶ ἐφόσον αὐτός τις διατελεῖ ἐν χαμηλῇ βαθμίδι πολιτισμοῦ, τὸ γυναικεῖον τοῦτο στάδιον, ἡ γυναικεία αὕτη ἀποστολὴ θεωρεῖται πολὺ περιωρισμένη καὶ πολὺ ταπεινή.

Ἡ ταλασιουργία ἐν τῷ Ὁμηρικῷ κόσμῳ ἐθεωρεῖτο ἡ κυρία ἐνασχόλησις τῆς γυναικός, καὶ ἡ ἀντίληψις αὕτη παρέμεινεν ἀναλλοίωτος δι' ὅλης [illegible] ἀκμὴν τοῦ ἀρχαίου ἀττικοῦ πολιτισμοῦ. Πολλαὶ κόραι Ἑλληνίδες ἐξ Ἰωνίας ἰδίᾳ καὶ Αἰολίδος ἐξῆλθον τοῦ γυναικωνίτου καὶ ἐπεδίωξαν τὴν ἐξίσωσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς ἄρρενας παρακολουθοῦσαι καὶ ἀκροώμεναι φιλοσόφων, ῥητόρων καὶ ποιητῶν, ἑταῖραι κληθεῖσαι ἀπὸ τῶν ἀρρένων συμμαθητῶν αὐτῶν· ὅπου ὅμως σὺν τῷ χρόνῳ κατήντησεν ἡ σημασία τῆς ἐπωνυμίας **ἑταίρα**, ἐμφαίνει καὶ τὴν τύχην τῶν πρώτων τούτων χειραφέτων γυναικῶν, ἃς ὁ Ἀριστοφάνης διακωμῳδεῖ εἰς τὰς Ἐκκλησιαζούσας καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἡ ἀληθὴς ἀποστολὴ τῆς γυναικὸς παρεγνωρίσθη καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν, καὶ ὁ κατ' οἶκον βίος ἐθεωρεῖτο στενὸς καὶ ταπεινὸς ὑπὸ τῆς Ἑλληνίδος, διότι καὶ τῶν παίδων ἡ ἀγωγὴ καὶ ἡ παίδευσις ἀνετίθετο κυρίως εἰς δούλους παιδαγωγοὺς καὶ γραμματοδιδασκάλους, τῆς μητρὸς ἐλάχιστα ἢ οὐδαμῶς μετεχούσης αὐτῶν.

Ἡ γυνὴ ὡς πρόσωπον ἠθικὸν ἀνεδείχθη μάλιστα ἐν τῷ χριστιανισμῷ καὶ διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς τὴν διάδοσιν καὶ ἑδραίωσιν αὐτοῦ συντελέσασα οὐχ ἧττον τῶν ἀνδρῶν διὰ τῆς ἀκραδάντου πίστεως καὶ τοῦ ἀφοβήτου μαρτυρίου αὐτῆς. Διὰ τῆς χριστιανῆς γυναικὸς ἐξηγιάσθη καὶ ἐξηγιάσθη ὁ οἶκος καὶ ἡ γυνὴ ἀνεδείχθη ἡ σεπτὴ καὶ σεμνὴ δέσποινα αὐτοῦ. Ἔκτοτε ἡ γυνὴ δὲν εἶνε ἁπλῶς παιδοπαραγωγὸς ἀλλ' ἡ πρώτη καὶ κυριωτάτη παιδαγωγός, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ θεῖον τοῦτο ἔργον ἐνδεδειγμένη, καὶ ὁσάκις ἐπιτελεῖ αὐτὴ τὸ ἔργον τοῦτο εὐσυνειδήτως, ἀναδεικνύεται καὶ πρέπει νὰ ἦνε ἀξία παντὸς σεβασμοῦ καὶ πάσης τιμῆς.

Ἀδικεῖται καὶ σήμερον ἡ γυνή, τὸ μὲν ἐξ ἰδίων ἁμαρτιῶν, δι' ἃς αὐτὴ δὲν εἶνε ποσῶς ὑπεύθυνος, ἀλλ' ὁ ἀνδρικὸς ἐγωϊσμός, καὶ ἐφόσον ἡ ἀδικία αὕτη παρατείνεται ἐπὶ τοσοῦτον ἡ ἀνθρωπότης θὰ χωρῇ βραδέως εἰς τὸν ὑψηλὸν αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ προορισμόν.

Ἀδικοῦντες οἱ λαοὶ τὴν γυναῖκα ἀδικοῦσιν ἑαυτούς, καὶ ἐπιβραδύνουσι τὴν κίνησιν αὐτῶν πρὸς πᾶσαν πρόοδον, διότι ἀφαιροῦσι σπουδαιότατον καὶ ἰσχυρότατον παράγοντα ἀπὸ τῆς προοδευτικῆς δυνάμεως καὶ ἐνεργείας αὐτῶν, ὡς θ' ἀπειραθῶμεν νὰ δείξωμεν ἐφεξῆς.

Λευκωσία.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

— Ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ σίδηρος. — Ἡ λεκάνη *Briey*. — Μετὰ τὸν πόλεμον. — Πῶς οἱ πόροι της ἐπιτρέπουσι νὰ πληρώνῃ εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος.

(Ἐκ τῆς Παρισινῆς «*Matin*»)

Δὲν ἀποτελεῖ ὁ πλοῦτος τῆς Γερμανίας κίνδυνον κατὰ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἡ βιομηχανικὴ δύναμις αὐτῆς εἶνε προπάντων ἡ χρῆσις ἣν ποιεῖται ταύτης! Ρίψωμεν, λοιπόν, ἓν βλέμμα γοργὸν ἐπὶ τῆς προελεύσεως τῆς δυνάμεως ταύτης, ἐπὶ τῆς ὅλως ἐξαιρετικῆς ἀναπτύξεως της καὶ θὰ ἐννοήσωμεν ἄνευ κόπου, ὅτι, ἂν μετὰ τὴν εἰρήνην, τὸ Γερμανικὸν Κράτος δὲν ἀποβάλῃ σημαντικὸν μέρος τῶν μέσων αὐτοῦ ἐνεργείας, πάντες οἱ λαοὶ θὰ ὑποπέσωσιν ἐντὸς βραχέος ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ἐνόπλου εἰρήνης ἥτις ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν καταστροφήν.

Τῷ 1870, οἱ Γερμανοί, δι' εὐτυχοῦς πλήγματος, κατέκτησαν τὴν ὑπεροχὴν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ κατέγειναν ἔπειτα ὅπως διατηρήσωσιν αὐτὴν διὰ ἐντατικῆς στρατιωτικῆς παρασκευῆς.

Τί θὰ ἦτο σήμερον, ἂν ἡ Γερμανία ἀπέμενεν ἐλευθέρα ὅπως διοργανώσῃ μετὰ τῶν συμμάχων της τὴν **Μεσευρώπην** (*Mitteleurope*) ἥτις θὰ παρεῖχεν εἰς αὐτὴν διέξοδον εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ θὰ τῇ ἐπέτρεπε νὰ θέσῃ πόδα ἀμέσως εἰς τὴν Ἀνατολήν;

Ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν παρὰ τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν μετὰ τῆς ἀδιαφιλονικήτου νοημοσύνης μεγάλην δύναμιν ἐργασίας, ἐπιμονὴν ἣν οὐδὲν ἀποθαρρύνει, καὶ πραγματικὸν πνεῦμα μεθόδου.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλλιέλμος εἶνε ὁ ἀπολύτως ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τοῦ λαοῦ του ἐνσαρκώνει τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ὡς καὶ πάντα τὰ ἐλαττώματά του. Αὐτὸς εἶνε ὁ θέσας ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὰς δυνάμεις τῆς χώρας του. Ἐγένετο βεβαίως ὁ πρωτεργάτης τῆς εὐημερίας της διευθύνων, διοχετεύων εἰς πάντα τὰ σημεῖα τὴν δραστηριότητα τοῦ λαοῦ του.

Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσιν εἰς τὰ ἀνήκουστα πλούτη τοῦ ὑπεδάφους της ἡ Γερμανία ὀφείλει τὴν «κολοσσιαίαν» καὶ τόσον ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τοῦ οἰκονομικοῦ βίου της.

— Ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ σίδηρος.

«Ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ σίδηρος, εἶπεν ὁ κ. Χέλφεριχ, εἶναι οἱ δύο ἰσχυροὶ στῦλοι ἐφ' ὧν ἑδράζεται ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις τοῦ αἰῶνος ἡμῶν. Ἡ Γερμανία λογίζεται ἐν ταῖς χώραις, ἃς ἡ φύσις μᾶλλον δαψιλῶς ἐπροίκισε διὰ τῶν δύο τούτων μεγάλων πρώτων ὑλῶν τῆς βιομηχανίας».

Ἀριθμοί τινες θὰ ἐπιτρέψωσι νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ μέρος ὅπερ ἡ Γερμανία ἠδυνήθη νὰ ἀρυσθῇ ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ τούτου πλούτου. Παραλαμβάνω τούτους παρὰ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως.

Κατὰ τὰ εἴκοσι καὶ πέντε τελευταῖα ἔτη, ἡ ἀξία τῶν ἀμέσων προϊόντων τῶν Γερμανικῶν ὀρυχείων, (ἄνθρακος μεταλλεύματος, ἁλάτων) ἀνῆλθεν ἀπὸ 875 ἑκατομμ. περίπου φράγκων εἰς 2 δισεκατομμύρια καὶ 500 ἑκατομμύρια.

Μεταξὺ τῶν χωρῶν μεγάλης παρα-

γωγῆς ἄνθρακος ἡ Γερμανία κατέχει τώρα τὴν τρίτην τάξιν, μετὰ τὴν Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν καὶ τὴν Μ. Βρεττανίαν.

Ἔφθασε σχεδὸν τὸν ἀριθμὸν τῆς τελευταίας ταύτης ἥτις πρὸ εἰκοσαετίας παρῆγε διπλάσιον γαιάνθρακα ἢ ἐκείνη.

Μὲ τὰ 279 ἑκατομ. κατ' ἔτος, παρέχει περίπου τὸ πέμπτον μέρος τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς ἄνθρακος. Καὶ γνωρίζομεν πόσα ἀρύεται ἡ σημερινὴ βιομηχανία ἀπὸ τοῦ γαιάνθρακος καὶ τῶν παραγώγων αὐτοῦ. Οὕτως, ὡς πρὸς τα χημικά, τὰ φαρμακευτικὰ προϊόντα καὶ τὰς χρωστικὰς ὕλας τὰς προερχομένας ἐκ τοῦ ἄνθρακος ἡ Γερμανία καθ' ἑαυτὴν παράγει πλέον τῶν 85 ο)ο τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς.

Ἐὰν ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ μετάλλευμα τοῦ σιδήρου, βλέπομεν ὅτι ἡ Γερμανικὴ παραγωγὴ ἐτριπλασιάσθη κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ χρόνου περίοδον. Ἀλλ' ὅμως ἡ παραγωγὴ αὕτη δὲν ἐπαρκεῖ ἔτι εἰς τὴν ζήτησιν τῶν ἐργοστασίων της, καὶ εἰσάγει ὑπὲρ τὰ 10 ἑκατομμ. τόννους ἐτησίως, καὶ ἡ μεγαλειτέρα μερὶς τῆς εἰσαγωγῆς ταύτης προέρχεται ἐκ Γαλλίας.

—Ἡ λεκάνη *Briey*.

Γνωρίζομεν, φεῦ! πῶς οἱ Γερμανοὶ ἐκμεταλλεύονται διὰ τὸν πόλεμον τὰ κοιτάσματα τῆς ἡμετέρας λεκάνης τοῦ *Briey*, «ἄνευ τῶν ὁποίων, γράφει εἷς τῶν μᾶλλον γνωστῶν αὐτῶν εἰδικῶν, ἡ Γερμανικὴ βιομηχανία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παρασκευάσῃ ἱκανὰ πυρομαχικὰ διὰ τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν.

Ἕτερος Γερμανός, ὁμιλῶν περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ πολέμου, λέγει: 'Ἐὰν δὲν ἐξασφαλίσωμεν ὅλον τὸ ἐξαγόμενον μετάλλευμα ἐν τῇ λεκάνῃ *Briey*, κλονίζομεν τὰς βάσεις αὐτὰς τῆς μεταλλουργίας μας.»

Ὡς πρὸς τὸν χυτοσίδηρον, ἡ Γερμανία ἔρχεται δευτέρα ἐν τῇ γενικῇ παραγωγῇ, πρὸ τῆς Ἀγγλίας, τὴν ὁποίαν τώρα ἀφήνει μακράν.

Προκειμένου περὶ τοῦ χάλυβος, οἱ ἀριθμοὶ εἶνε πολλῷ εὐγλωττότεροι!

Τῷ 1886, ἡ Γερμανία δὲν παρήγεν ἢ ἓν **ἑκατομ. τόννου χάλυβος. Τῷ 1910 παρήγαγε πλέον τῶν 15 ἑκατομ. τόννων.** Ἔρχεται μετὰ τὴν Ἀμερικανικὴν συμπολιτείαν καὶ παράγει **δὶς πλειότερον** ἢ ἡ Ἀγγλία, τῆς ὁποίας ἡ παραγωγὴ πρὸ ὀλίγου ἔτι **ἦτο δὶς καὶ ἥμισυ** ἀνωτέρα τῆς ἰδικῆς της.

Ἡ παραγωγὴ αὐτῆς τοῦ χάλυβος ηὐξήθη κατὰ 1335%. Ἔναντι ἑκάστου τόννου κατεσκευασμένου χάλυβος πρὸ εἰκοσιπενταετίας, κατασκευάζει σήμερον 1,335 τόννους.

Εἶνε ἀδύνατον ὅπως ἐκθέσωμεν λεπτομερῶς, ἐν ἑνὶ ἄρθρῳ ὡς τὸ παρόν, πάσας τὰς προόδους τῆς Γερμανίας ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς βιομηχανίας. Ἐπὶ πάντων τῶν ἄλλων ἐδαφῶν μετὰ τῆς αὐτῆς τύχης ἀνέπτυξαν ἀξιοσημείωτον δραστηριότητα. Ἐφαρμόζουσα εἰς τὴν γεωργίαν κυρίως τὴν μέθοδον καὶ τὴν τάξιν, αἵτινες εἶναι οἰκεῖαι εἰς αὐτήν, ἐπέτυχεν ὅπως προσδώσῃ ἀξίαν εἰς ἔδαφος ὅπερ, ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν, εἶνε ἄγονον, καὶ ἠδυνήθη οὐ μόνον ν' αὐξήσῃ σημαντικῶς τὴν παραγωγήν της, ἀλλὰ προσέτι, διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν τρόπων καλλιεργίας, ν' αὐξήσῃ κατὰ σημαντικὰς ἀναλογίας τὴν ἀπόδοσιν κατὰ πλέθρον.

Θὰ τερματίσω τὸ ἄρθρον δι' ἀριθμῶν, ἵνα μὴ κουράζω τοὺς ἀναγνώστας μου. Θὰ συνοψίσω μόνον τὰς προόδους τῆς ἐξωτερικῆς ἐμπορίας τῆς αὐτοκρατορίας, διότι ἐξαίρουσιν αὗτοι τὴν οἰκονομικὴν ταύτην δύναμιν τῆς ὁποίας θέλομεν νὰ δείξωμεν τὴν ὑπεροχήν.

Ἡ ἐξωτερικὴ ἐμπορία τῆς Γερμανίας ἀπὸ τοῦ 1887 μέχρι τοῦ 1912 ἔσχεν αὔξησιν ἀνωτέραν πασῶν τῶν ἄλλων χωρῶν συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπλιτείας. Ηὐξήθη κατὰ 300% καὶ ἀνῆλθεν ἀπὸ 8 δισεκατομμυρίων φράγκων περίπου εἰς 25 δισεκατομμύρια.

Ἱκανὰ εἶπον, νομίζω, ἵνα δείξω ὅτι ἡ Γερμανία ἀνήγειρεν ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ παλαιοῦ κόσμου ἀληθὲς βιομηχανικὸν φρούριον. Θὰ ἴδωμεν ὅτι ἀξιοῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ τοῦτο ὅπως δεσπόσῃ πασῶν τῶν ἀγορῶν, ὅπως ἐπιβάλῃ τὰ προϊόντα της ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν τηλεβόλων της.

Εἶπον ἱκανὰ περὶ τούτων ἵνα [illegible], ἵνα θέσω ὅτι ἡ οἰκονομικὴ δύναμις τῆς Γερμανίας, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ὅ,τι ὑπάρχει ἐν Γαλλίᾳ, εἶνε, κατὰ μέγα μέρος, ἀνεξάρτητος τῶν ἀποθεμάτων τῆς κινητῆς περιουσίας της καὶ τοῦ κτηθέντος πλούτου της. Οἱ πόροι καὶ ἡ πίστις τῆς μεγάλης ταύτης χώρας βασίζονται προπάντων ἐπὶ τοῦ ἀνεκτιμήτου πλούτου τῶν κοιτασμάτων τῶν ὀρυχείων, ἑδράζονται ὡσαύτως ἐπὶ τῆς δυνάμεως τῶν ἐργαλείων της, ἐπὶ τῆς ἐργασίας καὶ πειθαρχίας τῶν κατοίκων της, ἐπὶ τῆς ἀφθονίας ἐργατικῶν χειρῶν, ὧν ἡ αὔξησις πρὸς στιγμὴν ἀνακοπεῖσα, θ' ἀναλάβῃ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν μετὰ τῆς πλημμυρίδος τῶν νέων γενεῶν.

—Μετὰ τὸν πόλεμον.

Ἐὰν λοιπόν, ἡ περιουσία τῆς Γερμανίας ὑπέστη ἕνεκα τοῦ πολέμου βαρέα πλήγματα, τὸ ἑαυτῆς κεφάλαιον ἐργασίας, ὅπερ εἶνε γενεσιουργὸν ἐλατήριον τῆς εὐημερίας της, παραμένει ἄθικτον καὶ παραγωγικόν. Παρασκευάζεται ὅπως τὸ κάμῃ ν' ἀποδώσῃ πᾶν, ὅτι δύναται νὰ δώσῃ.

Εἷς τῶν μεγίστων βιομηχάνων τῆς Γερμανίας, ὁ κ. *W. Rathenau* εἶπε πάνυ ὀρθῶς. «Ἡ περιουσία τῆς Γερμανίας θὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ ἓν πέμπτον περίπου, ἀναγομένη συνεπῶς εἰς τὴν ἀξίαν ἣν εἶχε τῷ 1900». Ὁ αὐτὸς δὲ συγγραφεὺς λέγει ὅτι «πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀπολεσθείσης ὑπὸ τοῦ πολέμου περιουσίας ὡς τάχιστα, πρέπει ἡ αὐτοκρατορία νὰ αὐξήσῃ σημαντικῶς τὴν παραγωγικὴν δύναμίν της, νὰ ἐργάζηται κατὰ τὰς μᾶλλον λογικὰς καὶ μᾶλλον ἐντελεῖς μεθόδους ὑπὸ ἔποψιν τεχνικὴν καὶ νὰ προσπαθῇ ὅπως χρησιμοποιῇ ἐπιχωρίους πρώτας ὕλας, δι' ἀποκλεισμοῦ ὁλοσχεροῦς ξένων προϊόντων».

Συμμερίζομαι ὁλοσχερῶς τὴν γνώμην τοῦ κ. *Rathenau*. Διὰ τῆς ἐργασίας, χάρις εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν ἐργαλείων, ἡ Γερμανία θὰ ἀναπληρώσῃ τὰς ἀπωλείας της, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶνε μεγάλαι, καὶ θ' ἀνακύψῃ ταχύτερον ἢ ὅσον φαντάζεταί τις.

Δὲν θὰ ἔβλεπον τι τὸ ἐνοχλητικόν, τὸ γ' ἐπ' ἐμοί, εἰς τὴν ταχεῖαν ταύτην ἀνόρθωσιν, ἂν αὕτη δὲν ἤθελε παραβλάψῃ τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων λαῶν, προπάντων τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας.

Μὴ ἀποκάμωμεν λοιπὸν ἐπαναλαμβάνοντες τάδε: Ἡ Γερμανία δύναται νὰ πληρώσῃ· ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος.

Ὡς πρὸς τὰ μέσα ἅτινα θὰ συνέφερε νὰ λάβωμεν ὅπως τὴν ἀναγκάσωμεν, δὲν περιλαμβάνονται ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς μελέτης ταύτης, δυνάμεθα ὅμως νὰ ὦμεν βέβαιοι ὅτι ἐπροβλέφθησαν καὶ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ ἦνε ἀποτελεσματικά.

Ἐμμείνωμεν ὅπως λάβωμεν αὐστηρὰς προφυλάξεις· διακυβεύεται ἡ σωτηρία τῆς χώρας μας!

M. de Verneuil
Ἐπίτιμος σύνδικος τῆς ἑταιρείας τῶν ἐπικαταλλακτῶν.

Η ΜΕΤΑΞΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Ἡ Βρετταν. Κυβέρνησις κατὰ τὸ ὀξύτατον τοῦ πολέμου στάδιον ἐξέδωκε προκήρυξιν ἀπαγορεύουσαν εἰς τοὺς ἐργοδότας ὡρισμένων εἰδῶν τοῦ νὰ προσλαμβάνωσι νέους ἐργάτας ἀπὸ τοῦ 18—61 ἔτους.

Ἡ ἐπεξεργασία τῆς μετάξης δὲν περιελήφθη εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην, διότι ἐθεωρήθη καὶ αὐτὴ ἴση πρὸς τὰς ἐνασχολήσεις τῆς πρώτης ἀνάγκης εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις.

Πρὸς τῇ γνωστῇ καὶ συνήθει χρήσει τῆς μετάξης δι' ἐνδύματα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ πολυτελείας, γίνεται σήμερον εὐρεῖα χρῆσις αὐτῆς ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰς πολεμικὰς χρείας.

Ἐκ τινος προσφάτου πραγματείας μεταφέρομεν ὧδε μεταγλωττίσαντες εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἀποσπάσματα ἐνδιαφέροντα τὴν σηροτροφίαν καὶ τὴν μεταξεμπορίαν παρ' ἡμῖν.

Μεταξὺ τῶν μεταξίνων εἰδῶν ἅτινα ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ὡς ἰσότιμα πρὸς τὰ ἄλλα πολεμικὰ εἴδη, εἶνε καὶ τὰ ἀπορρίμματα τῆς μετάξης (κάτσαρα) μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν μακρῶν ἰνῶν, ἅτινα ἀγγλιστὶ φέρονται ὑπὸ τὸ ὄνομα *noils*.

Τὰ ἀπορρίμματα ταῦτα χρησιμοποιοῦσι συνήθως πρὸς πλήρωσιν προσκεφαλαίων. Σήμερον ὅμως κατεργάζονται ταῦτα ἐκ νέου καὶ μετατρέπονται εἰς πυκνότερα καὶ μαλακώτερα νήματα ἢ τὰ μακρόϊνα ἐκεῖνα. Χρησιμοποιοῦσι ταῦτα εἰς τὴν κατασκευὴν τραχέων ὑφασμάτων χρησίμων εἰς τεμάχια διὰ τὴν κατ' οἶκον χρῆσιν πρὸς στίλβωσιν, πρὸς ἀπόμαξιν τοῦ ἐλαίου εἰς τὰς μηχανάς.

Τὰ μεταξωτὰ ταῦτα ὑφάσματα εἶναι ἰδιαζόντως κατάλληλα πρὸς τὸν τελευταῖον τοῦτον σκοπόν, διότι ἡ μέταξα εἶνε ἰδίᾳ ἀφλόγιστον ὑλικόν. Ἡ ἰδιότης αὕτη τῆς μετάξης κατέστησεν αὐτὴν λίαν χρήσιμον εἰς τὸν κλάδον τοῦ πυροβολικοῦ ἐν τῷ στρατῷ. Ἐκ μετάξης κατασκευάζονται τὰ ἄριστα θυλάκια ἅτινα χρησιμεύουσι διὰ τὴν κορδῖτιδα ἥτις ἐκφενδονᾷ τὰς ὀβίδας ἐκ τῶν τηλεβόλων. Δὲν ὑπάρχουσι καπνίζοντα τεμάχια ὑπολειπόμενα ἐντὸς τοῦ σωλῆνος μετὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν. Ἡ μέταξα δὲν παράγει αέρια, ἅτινα διαβιβρώσκουσι τὸν σωλῆνα, καὶ τὰ ἐκ τῶν προειρημένων ἀπορριμάτων κατασκευαζόμενα μετάξινα ὑφάσματα ἢ νήματα διὰ τὰ φυσίγγια εἶνε ἀναγκαῖα ὅσον καὶ ὁ χάλυψ καίτοι ἡ καταγάλωσίς των εἶνε ἧττον σημαντική.

Τὰ οὕτω παρασκευαζόμενα μεταξωτὰ εἶνε τραχέα ὡς κανάβινα, κίτρινα τὴν χροιάν, μετὰ μικρᾶς στίλβης, καὶ τινων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μελάνων στιγμάτων. Τὰ τεμάχια ταῦτα ξένης προφανῶς ὕλης εἶνε τὰ λείψανα τῶν χρυσαλίδων ἅτινα ἡ μηχανικὴ ἐπεξεργασία δὲν ἔχει ἀφαιρέσει.

Χάριν τῆς χρήσεως ταύτης τῶν κατωτέρων εἰδῶν τῆς μετάξης εἰς τὴν κατασκευὴν πυρομαχικῶν ἡ μεταξοβιομηχανία τυγχάνει εἰδικῆς προστασίας σήμερον εἰς τὰς ἐμπολέμους χώρας.

Τὸ κύριον προϊὸν τῆς μετάξης διὰ μεταξίνας ἐνδυμασίας θὰ ἐξακολουθήσῃ βεβαίως χρησιμοποιούμενον καὶ θὰ παρασκευάζεται ἡ μέταξα εἰς νήματα καὶ θὰ ὑφαίνηται εἰς ἐργοστάσια, ὅπου ἐργάζονται κυρίως γυναῖκες, καὶ οὕτω ἡ μεταξοβιομηχανία θὰ παρέχῃ εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ ἀλλαχοῦ ὑφάσματα, καθ' ὃν χρόνον εἰς τὰς ἐμπολέμους χώρας εἶνε μεγάλως περιωρισμένη ἡ εἰσαγωγὴ ἄλλων ὑφαντικῶν ὑλῶν.

Αἱ στολαὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ ράπτονται διὰ μεταξωτοῦ νήματος. Στερεά, ἐλαφρά, λεπτὴ μέταξα χρησιμοποιεῖται εἰς ἀεροναυτικὰ ἔργα καὶ μετάξινα νήματα ἐξαιρέτου ποιότητος χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν χειρουργικήν. Ἡ μέταξα χρησιμοποιεῖται ὡσαύτως ὡς περικάλυμμα καὶ πρὸς ἀπομόνωσιν τῶν ἠλεκτροδίων διὰ τὴν πολεμικὴν μηχανικήν.

Ὑπῆρξε καιρὸς ὅτε ἡ μέταξα ἐθεωρεῖτο εἶδος ἀποκλειστικὸν διὰ τοὺς εὐπόρους καὶ πρὸς παραγωγὴν ὑφασμάτων ἅτινα ἠδύναντο μετά τινος οἰκονομίας ν' ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλου ὑλικοῦ. Ἡ μέταξα οὐδέποτε ἀπέβαλε τὴν ἀξίαν της ὡς εἶδος πολυτελείας καὶ οὐδέποτε, φαίνεται, θὰ ἀποβάλῃ ταύτην, ὁ χρησιμοποιὸς ὅμως χαρακτὴρ αὐτῆς οὐδόλως βασίζεται ἐπὶ τῆς προσωρινῆς σημασίας αὐτῆς ὡς ὑλικοῦ πρὸς κατασκευὴν πυρομαχικῶν. Εἶνε καταφανὲς εἰς πάντα προσέχοντα εἰς τοῦτο, ὅτι ἡ μέταξα τηρεῖ τὴν θέσιν της ἐν τῷ κόσμῳ τῶν ὑφασμάτων ἐν ἁμίλλῃ πρὸς πάντα τὰ ἄλλα πιθανὰ ὑλικὰ ἅτινα θὰ ἀντηγωνίζοντο πρὸς αὐτήν.

Ἡ μέταξα τηρεῖ τὴν θέσιν της μεταξὺ τῶν ὑφαντικῶν ὑλικῶν οὐχὶ διότι εἶνε δαπανηροτέρα ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἀλλὰ διότι διά τινας σκοποὺς εἶνε καταλληλοτέρα. Ἐκ τίνος ἄλλης ὕλης θὰ κατεσκευάζετο ἀνδρικὸς λαιμοδέτης ἢ ἐκ μετάξης; Προφανῶς, οὐδὲν ὑπάρχει φυσικῶς καταλληλότερον, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀποδίδει τὴν ἀξίαν τοῦ χρήματος. Τὸ παράδειγμα τοῦτο εἶνε ἓν ἐκ πολλῶν καὶ εἶνε κατὰ γράμμα ἀληθὲς ὅτι τὰ χιτώνια (πλοῦζες) δύνανται νὰ κατασκευασθῶσιν ἐκ μετάξης πολὺ ἐπωφελέστερον ἢ ἐκ πάσης ἄλλης ὕλης. Ἡ ὑπόθεσις πρέπει νὰ ληφθῇ ἐν συνόλῳ—τιμή, χρῆσις, πλύσις, προσφορότης καὶ τῆς παραστάσεως συμπεριλαμβανομένης καὶ μετὰ στάθμησιν ἡ μέταξα δὲν ὑστερεῖ.

Ἀληθῶς, ὑπάρχουσι μέταξαι αἵτινες ἐπὶ τοιαύτης βάσεω, διακρίνονται ὡς μᾶλλον οἰκονομικά, πρὸς χρῆσιν ὑφάσματος, καὶ ἡ ἀληθὴς οἰκονομία ἔγκειται εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐκείνου τοῦ εἴδους ὅπερ εἶνε τὰ μάλιστα κατάλληλον καὶ πλεονεκτοῦν μετὰ πάροδον μακροῦ χρόνου.

ΚΑΙ ΟΛΙΓΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ

Ἐλέγχων ὁ κ. Γυμνασιάρχης ὀρθογραφικά, ὡς νομίζει, λάθη μας καὶ οἰκτίρων ἐπὶ τούτοις ἐπιλέγει:

«θὰ ἦτο ἀνοικτιρμοσύνη ἐκ μέρους μας, ἐπειδὴ οὐ περὶ ἴσου ἡμῖν ἐστιν ὁ ἀγὼν καὶ οἷς μηδὲν ὑπάρχει ὁμοίως (προβ. Θουκυδ. Β', 42).

Ὁ κ. Γυμνασιάρχης τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν θεωρεῖ *terra incognita* καὶ ἄβατον ἄδυτον εἰς πάντα βέβηλον μὴ μεμυημένον τὴν φιλολογίαν.

Ἐντούτοις οἱ Ἑλληνόπαιδες ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων μέχρι ἐφήβων διδάσκονται τόσον ἐπιμόνως καὶ ἀπαιτητικῶς καὶ ὑπερχόρως τὴν γραμματικήν, ὥστε νὰ ἀηδιάζωσιν αὐτὴν—ἀδίκως—διόλου τοῦ βίου αὐτῶν. Καὶ μετὰ τοσούτους πόνους, μόχθους καὶ ἀγρυπνίας νὰ θεωρῶνται ἐν τέλει ὡς ἀνίκανοι ν' ἀτενίσωσι θέματα γραμματικὰ καὶ ν' ἀποκλείωνται καὶ ἀπομακρύνωνται ὡς βέβηλοι ἀπὸ τοῦ ἀπροσβάτου ἀδύτου τῆς Γραμματικῆς, καὶ ταῦτα, προκειμένου περὶ λέξεων κοινῶν καὶ συνήθων (!)

Θὰ ἦτο πράγματι τοῦτο ἀνεπανόρθωτος ἀπώλεια χρόνου διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ θὰ εἶχον μέγιστον δίκαιον οἱ ἀποστρεφόμενοι τὴν γραμματικὴν ὡς τὸν κάκιστον δαίμονα τῆς παιδικῆς καὶ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας των.

Τὸ πρᾶγμα εὐτυχῶς δὲν ἔχει οὕτω, διότι καὶ ἡ γραμματικὴ καὶ ἡ φιλολογία καθόλου εἶνε λειμῶνες εὐανθεῖς καὶ προσιτοὶ εἰς πάντας τοὺς θέλοντας νὰ ἐντρυφῶσιν εἰς τὰς ὑψηλὰς καλλονὰς αὐτῶν, πᾶς δέ τις ὀφείλει νὰ φοιτᾷ καὶ ἀπανθίζῃ ἀπὸ τούτων κατακοσμῶν τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα του εἰς οἱαδήποτε ἄλλα ἐπιστημονικὰ στάδια ἐπιδιδόμενος, οὐδ' εἶνε ἐπιστήμων ὁ παντελῶς ἀφιλολόγητος.

Διὸ ταῦτα νομίζομεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἀσχοληθῶμεν περὶ τὰς ἐλεγχθείσας τοὐλάχιστον λέξεις ἡμῶν ὡς ἀνορθογράφους.

Θέλει ὁ κ. Γυμνασιάρχης τὴν γραφὴν κάλπις καὶ οὐχὶ κάλπη ὡς ἐστοιχειοθετήθη ἐν τῷ «Κυπριακῷ Φύλακι» καὶ ἔχει δίκαιον, διότι ἡ γραφὴ κάλπη πολὺ διάφορον ἔχει σημασίαν τῆς γραφῆς κάλπις.

Κάλπη ἦτο ἀγὼν ἱππικὸς «ἀγὼν κάλπης» εἰς τὰ Ὀλύμπια, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἵππος ἐκαλεῖτο κάλπη καὶ κάλπις.

Ἡ γραφὴ ὅμως κάλπις σημαίνει ὑδρίαν ὡς ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει τῆς τραγῳδίας τῆς «Ἠλέκτρας.» Ἐντούτοις τόσον ἔχει ἐπικρατήσει ἐν τῇ νεοελληνικῇ ἡ γραφὴ κάλπη ἀντὶ τῆς κάλπις ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ἀοίδ. Α. Κυπριανός, ἀρχαῖος Γυμνασιάρχης μεταφράσας τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας τοῦ Καρ. Ὀδοφρ. Μύλλερ ἐν κεφαλαίῳ περὶ Ἠλέκτρας τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Αἰσχύλου γράφει ἐπανειλημμένως.

«καὶ κρατῶν εἰς χεῖρας τὴν κάλπην» ἢ «λαμβάνει εἰς χεῖρας τὴν κάλπην» οὐδέποτε δὲ γράφει κάλπιν ἀποδεξάμενος ὡς ἀπαράβατον ἐν τῇ νεοελληνικῇ τὴν γραφὴν κάλπη.

Εἰς κάλπιν βεβαίως ἐρρίπτοντο αἱ ψῆφοι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἐντούτοις ἐπισημότατα καὶ ἐν τῷ Συντάγματι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς Ἐκλογικοῖς νόμοις τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἀποκλειστικῶς γίνεται χρῆσις τῆς γραφῆς κάλπη οὐδέποτε δὲ κάλπις, καὶ λόγιοι καὶ μὴ πάντες τὴν γραφὴν κάλπη μεταχειρίζονται, ὥστε νὰ μὴ καταλογίζεται ὡς λάθος ὀρθογραφικόν, νὰ ξενίζῃ δὲ πάντα ἀναγνώστην ἡ γραφὴ κάλπις.

Γράφοντες περὶ διευθετήσεως τῆς κόμης τῶν τοῦ χοροῦ ἐν Ἠλέκτρᾳ ἐπροτιμήσαμεν τὴν γραφὴν κόμωσις καὶ οὐχὶ κόμμωσις ὡς φέρεται ἡ λέξις ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ, ἐνῷ ἡ γραφὴ κόμωσις δὲν ἀπαντᾷ ἐν αὐτῇ.

Κομμόω, ἐξ οὗ καὶ κόμμωσις, σημαίνει γενικῶς καλλωπίζω, ὡραΐζω τὸ σῶμα, ὅθεν καὶ κόμμωσις σημαίνει στολισμόν, καλλωπισμόν, ὡραϊσμὸν τοῦ σώματος, ψιμυθίωσιν, ἐνῷ ἡμεῖς ἠθέλομεν νὰ σημάνωμεν τὴν διευθέτησιν καὶ διακόσμησιν τῆς κόμης μόνον, καὶ ἐπροτιμήσαμεν τὴν γραφὴν κόμωσιν ἐν τῇ στενῇ ταύτῃ ἐννοίᾳ, προσφορωτέραν ταύτην νομίζοντες καὶ ἡ λέξις εἶνε καὶ ἐτυμολογικῶς ὀρθοτέρα καὶ κατ' ἀναλογίαν ἐσχηματισμένη ὡς κόλπωσις, ἐπίπλωσις, πτύχωσις, στάχωσις, γόμφωσις κ.ἄ.

Καὶ ὁ ἔλεγχος τοῦ κ. Γυμνασιάρχου περὶ τὰς διαφόρους ταύτας γραφὰς ἔχει τινὰ βάσιν, ἀτυχής, πολὺ ἀτυχὴς ὅμως ἐγένετο περὶ τὴν γραφὴν **κλασσικὸς** ὡς θέλει οὗτος.

Ὁ κ. Γυμνασιάρχης ἀξιοῖ καὶ ἐπιμένει εἰς τὴν γραφὴν **κλασσικὸς** καὶ καταδικάζει τὴν ἡμετέραν γραφὴν **κλασικός**, διότι λέγει ἡ λέξις προῆλθεν ἐκ τῆς λατινικῆς *Classicus*.

Φοβούμεθα ὅτι ὁ κ. Γυμνασιάρχης ἐν τῇ θυμοειδεῖ σπουδῇ του πρὸς ἔλεγχον ἡμῶν ὠλίσθησεν ἐπικινδύνως.

Ἡ λατινικὴ λέξις *classicus* παράγεται ἐκ τῆς λατινικῆς ὡσαύτως *classis* ἡ δὲ *classis* ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς **κλήσεις** καὶ δωριστὶ **κλάσεις**, **κλήτεες** δὲ καὶ **καλέσεες** Διονύσ. ὁ Ἁλικαρνασσεὺς λέγει τὰς τάξεις καὶ διαιρέσεις τῶν πολιτῶν καὶ τὰς συναθροίσεις τούτων διὰ κλήσεως δωρ. κλάσεως, ἐξ οὗ καὶ τὸ λατινικὸν *classis*, γράφεται δὲ ἐν τῇ λατινικῇ διὰ *ss*, καὶ οὐχὶ διὰ *s* ἵνα διατηρηθῇ ἡ προφορὰ σ καὶ μὴ τραπῇ αὕτη εἰς ζ.

Καὶ ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἑλληνικῇ αἱ διάφοροι τάξεις τῶν σχολείων ὀνομάζονται **κλάσεις** καὶ αἱ διάφοροι στρατεύσιμοι ἡλικίαι καλοῦνται ὡσαύτως **κλάσεις** ὡς ὑποκείμεναι εἰς κλῆσιν πρὸς στράτευσιν.

Διὰ ταῦτα ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐπιβάλλεται νομίζομεν ἡ γραφὴ **κλασικὸς** καὶ οὐχὶ **κλασσικὸς** ἥτις θὰ ἦτο ἐσφαλμένη καὶ ἀπαράδεκτος παντελῶς.

Πλῆθος λέξεων ἑλληνικῶν ἔχει ἡ λατινικὴ ἐκ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ μετέτρεψε τὴν γραφὴν αὐτῶν πρὸς τὴν φθογγολογίαν αὐτῆς· τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τὰς νεωτέρας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας αἵτινες ἀρύονται ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ θησαυροῦ πλῆθος λέξεων καὶ ὅρων, τροποποιοῦσαι τὴν γραφὴν αὐτῶν.

Θὰ ἦτο λοιπὸν τερατῶδες ἄν, κατὰ τὴν τεθεῖσαν ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου, ἐπανήγομεν τὰς λέξεις ταύτας ἐκεῖθεν ὡς ἔχουσιν ἐν τῇ φραγκικῇ περιβολῇ ἀντὶ τῆς γνησίας ἑλληνικῆς γραφῆς αὐτῶν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς.

Παρὰ τὴν ἀκατανόμαστον ἐπιμονὴν ἐν τῇ διαστροφῇ τῆς διδασκαλίας τῆς «Ἠλέκτρας» πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Γυμνασιάρχης οὐδέποτε θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν γραφὴν **κλασσικὸς** ἀντὶ τῆς **κλασικός**, καὶ τοῦτο διότι ὁ δασκαλισμὸς φοβεῖται τὴν ἀνορθογραφίαν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην γλωσσικὴν ἢ φιλολογικὴν διαμαρτίαν.

Ὁ μακαρίτης Κόντος διὰ τῶν λεξειδίων του ἄλλοτε ἐτρομοκράτησε τὸν Ἑλληνικὸν διδασκαλικὸν κόσμον καὶ ἐπεσκίασε παρ' αὐτοῖς τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν ὅλην, ἥτις διὰ τῶν ἱεραποστόλων του μετετράπη εἰς τὰ Ἑλληνικὰ κλασικὰ Γυμνάσια τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς ὁρμαθοὺς καὶ σωροὺς λεξειδίων δι' ὧν ραγδαῖαι ἐγίνοντο καὶ γίνονται ἔτι καταιονήσεις τῶν κεφαλῶν τῶν Ἑλληνοπαίδων.

ΜΙΧ. Ι. ΤΟΜΠΑΖΗΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ — ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Ὁ κ. Μιχ. Ι. Τομπάζης πρὸ μικροῦ ἀφικόμενος ἐκ Παρισίων ἔνθα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν Ἀθήναις σπουδῶν του ἐπὶ τετραετίαν εἰδικῶς περὶ τὰ Παθολογικὰ καὶ Παιδιατρικὰ ἠσχολήθη,

ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ἰδιόκτητον οἰκίαν του, ὅπου κατῴκει ὁ κ. Μενέλ. Μιχαηλίδης.

Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Τοὺς ἀπόρους δωρεάν. 4—3

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "Η ΕΞΟΧΗ"
Γ. ΜΑΡΑΓΚΟΥ
ΕΝ ΠΕΔΟΥΛΑ (ΜΑΡΑΘΑΣΑ)

Ἡ Μαραθάσα εἶνε ἓν τῶν γραφικωτέρων τοπείων τῆς Κύπρου καὶ τῶν ἐπιβλητικωτέρων κοιλάδων τοῦ Τροόδου κατάφυτος καὶ κατάρρυτος ὑπὸ ρυάκων κρυσταλλωδῶν καὶ παγετωδῶν ἐν θέρει ὑδάτων, ὁ Πεδουλᾶς δὲ εἶνε ἡ δεσπόζουσα τῆς ὀρεινῆς ταύτης κοιλάδος κωμόπολις εἰς ὕψος 3,500 ποδῶν, καὶ τούτου δεσπόζει τὸ νεόδμητον Ξενοδοχεῖόν μας εἰς θέσιν περίοπτον ἐπὶ τῆς ἁμαξιτοῦ μὲ εὐρύτατον καὶ τερπνότατον ὁρίζοντα μέχρι τῆς Κιλικίας αὐτῆς, οἱονεὶ μετέωρον ἐν μέσῳ ὁρίζοντος διαυγεστάτου, ὑγιεινοτάτου καὶ δροσερωτάτου μετὰ ξηρότητος ὀρεινῆς.

Εἰς τὰ φυσικὰ ταῦτα προτερήματα προστίθεται ἡ εὐπρέπεια, ἡ εὐρυχωρία καὶ ἡ εὐμάρεια τοῦ καταστήματος μετὰ ἐπιπλώσεως καινουργοῦς, μαγειρικῆς οἰκογενειακῆς, ὑπηρεσίας προθυμοτάτης καὶ καθαριότητος ἀπαραμίλλου. Τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο μετὰ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν τῶν ὡραιοτέρων ἐλβετικῶν σκηνογραφιῶν, ἱκανοποιοῦσαν καὶ τοὺς πολυπειροτάτους καὶ ἀπαιτητικωτάτους περιηγητάς.

Τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας εἶνε πρόχειρα καὶ ταχέα καὶ τὸ Ξενοδοχεῖον εἶναι εὐπρόσιτον καὶ εἰς πολυμελεστάτας οἰκογενείας, παρέχει δὲ πάντα τὰ χρειώδη καὶ λειτουργεῖ δι' ὅλου τοῦ ἔτους. (2—6)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς καὶ γραφικῆς Καντάρας τῆς Καρπασίας πρὸς διαθερισμὸν Οἰκία περιλαμβάνουσα 4 δωμάτια καὶ τὰ ἄλλα χρειώδη καὶ ὕδωρ πόσιμον διαυγὲς καὶ ψυχρόν.

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῦ κ. Ν. Χ. Οἰκονομίδου εἰς Λευκόνοικον.

ΜΑΙΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ἡ Κυρία **Σεβαστὴ Χ. Δημητσοπούλου** μετὰ μακρᾶς πείρας καὶ

ΟΔΟΝΤΟ-ΙΑΤΡΟΣ ἔμπειρος καὶ δεξιὸς ὁ σύζυγος αὐτῆς κ. **Δημητσόπουλος** ἐγκατεστάθησαν ἐν Τρικώμῳ καὶ προθύμως παρέχουσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἴς τε τὴν κωμόπολιν ταύτην καὶ τὰ περίχωρα πάντα.

Ἡ παρουσία ἀμφοτέρων τούτων θεραπεύει σπουδαίας ἀνάγκας τῶν οἰκογενειῶν καὶ πάντων τῶν κατοίκων.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΩΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ
ΕΝ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Οἱ κ. κ. **Ἀδελφοὶ Θεοδοσιάδαι** *Κύπριοι εὐδοκιμώτατα διεξάγοντες διαφόρους ἐμπορικὰς πράξεις καὶ τὴν διαμετακόμισιν ἐμπορευμάτων χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ἄκραν ἐνημερότητα αὐτῶν ἐν εὐρεῖ κύκλῳ, ἀναλαμβάνουσι τὴν παραλαβὴν καὶ μεταφόρτωσιν τῶν Κυπριακῶν προϊόντων διὰ τοὺς λιμένας, ὅπου προορίζονται ταῦτα, ὡς καὶ τὴν μεταφόρτωσιν ἐκεῖθεν καὶ ἀσφαλῆ ἀποστολὴν ἐμπορευμάτων εἰς Κύπρον καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης σχετικῆς ἐμπορικῆς παραγγελίας καὶ συναλλαγῆς.*

Ἡ δεδοκιμασμένη καὶ γνωστὴ δρᾶσις των καὶ πεῖρα εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ἐργασίας ἐγγυᾶται πλήρη ἱκανοποίησιν πρὸς τοὺς κ. κ. ἐνξαγωγεῖς, ὅσοι θὰ ἐνεπιστεύοντο εἰς αὐτοὺς τὰ ἐμπορεύματά των ὡς πρὸς τὴν ταχεῖαν καὶ ἀσφαλῆ μεταφόρτωσιν μετὰ οἰκονομίας περὶ τὴν ναύλωσιν καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς

THEODOSSIADES FRÈRES
P. O. B. No. 135
PORT SAID

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Αἱ νομοθετ. ἐργασίαι ἐξηκολούθησαν ὁμαλῶς καὶ δι' ὅλης τῆς π. ἑβδομάδος.

ΑΝΑΦΟΡΑΙ

Ὑπεβλήθησαν ἐν ἀρχῇ τῶν συνεδριῶν διάφοροι ἀναφοραὶ αἱ ἑξῆς: ὁ κ. **Εὐγ. Ζήνων** παρὰ πολλῶν χωρίων οἰνοπαραγωγῶν τῶν ἐπαρχιῶν Λεμεσοῦ καὶ Πάφου αἰτούντων ὅπως μετατεθῇ ἐκεῖ ὁ ἱκανώτατος γεωπόνος κ. Χρ. Πελαγίας οὗτινος τὰς ὑπηρεσίας μεγάλως ἐκτιμῶσιν.

Ὁ κ. **Σεβέρης** τῶν κατοίκων Ἰδαλίου, Ἁγ. Σωζομένου κ. ἄ. ἵνα διορισθῇ ἐκεῖ ἀγρον. ἰατρὸς καὶ ἱδρυθῇ κωμοδικεῖον μὲ ἕδραν τὸ Ἰδάλιον. Τοῦ χωρίου Καλογραίας τῆς ἐπαρχίας Κυρηνείας αἰτοῦντος τὴν κατασκευὴν ἁμαξιτοῦ ἐκεῖθεν εἰς Ἅγ. Ἀμβρόσιον, Λατζιὰν καὶ Ἀκανθοῦ, καὶ σύστασιν ταχυδρομείου.

Ὁ κ. **Ν. Πασχάλης** παρὰ τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ «Κυπρ. Ταμιευτηρίου» αἰτοῦντος ἵνα διὰ νόμου ἀναγνωρισθῇ πρόσωπον νομικόν. Ἀναφορὰν τοῦ χωρίου Φτερικοῦδι αἰτοῦντος ἵνα συνδεθῇ δι' ἁμαξιτοῦ μετὰ τῶν χωρίων Ἀσκᾶ καὶ Παλαιχωρίου, ἀφ' ἑνὸς Ἄλωνας καὶ Πλατανιστάσας ἐξ ἄλλου.

Ὁ κ. **Θ. Θεοδότου** τῶν χωρίων Ἰδαλίου, Νήσου κ. ἄ. αἰτούντων ὅπως ἀνασυσταθῇ ἡ ἀποθήκη ξυλείας ἀπὸ 2ετίας λειτουργοῦσα καὶ ἀπό τινος καταργηθεῖσα.

Ὁ κ. **Ἐμφιετζῆς** τῶν ἁλιέων Ἀμμοχώστου ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἁλιεία.

Ὁ κ. **Λανίτης** παρὰ τοῦ Λαϊκοῦ Ταμιευτηρίου Λεμεσοῦ αἰτοῦντος τὴν ψήφισιν νόμου ἀναγνωρίζοντος τὰ Ταμιευτήρια πρόσωπα νομικά.

Ὁ κ. **Ζαννέτος** ὁμοίαν καταθέτει ἀναφορὰν τῶν ἐν Λάρνακι Ταμιευτηρίων «Σωτηρία» καὶ «Ὁμόνοια».

Ὁ κ. **Δ. Εὐ. Λοΐζος** παρὰ τοῦ χωρίου Αὐγόρου ζητοῦντος προστασίαν κατὰ τῆς πληθυνθείσης ἀκρίδος, ἧς ἡ καταδίωξις ἔπαυσε προώρως καὶ προξενεῖ αὕτη καταστροφὰς εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ τοὺς κήπους των.

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Εἰς ἐπερώτησιν τοῦ κ. **Ν. Πασχάλη** ὁ κ. Ἀρχιγραμματεὺς ἀπαντᾷ τὰ ἑξῆς:

«Τὸ ποσὸν £1003 διὰ τὰ Μουσουλμανικὰ Ἱερὰ Δικαστήρια ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ τῆς 6 Ἰουλίου 1907.

Τὰ Ἱ. Δικαστήρια ὑφίστανται καὶ μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς Συνθήκης ὑπὸ ἡμερομ. 4 Ἰουνίου 1878 καὶ τοῦ Παραρτήματος αὐτῆς 1 Ἰουλίου 1878.

Εἰς ἐπερώτησιν τοῦ κ. **Λανίτου** ὁ Γεν. Ταμίας κ. Πάουριγγ ἀπήντησε τὰ ἑξῆς:

Τὸ ψηφισθὲν ποσὸν πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δυστυχούντων Κυπρίων διετέθη ὡς ἑξῆς:

Ἐπληρώθησαν £400 κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1915, διὰ τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὰς ἐν Σμύρνῃ Ἀμερικανικὰς προξενικὰς ἀρχὰς ὑπὲρ τῶν δυστυχούντων ἐκεῖσε Κυπρίων.

Ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀμερ. Πρεσβείας £20 καθ' ἑκάστην πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Κυπρίων, ἐλλείπουσιν ὅμως λεπτομέρειαι ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῶν συγκοινωνιῶν καὶ δὲν ἀνεγράφη εἰς τὰς δαπάνας τῆς Κύπρου.

Ἐδαπανήθησαν ὡσαύτως £554.16.8 τὸ 1917 ἤτοι ἐν συνόλῳ £1050.0.7 μέχρι τῆς 7ης Μαρτίου 1917, πρὸς τῇ 20λίρῳ ἡμερησίᾳ δαπάνῃ. Τὰ ποσὰ ταῦτα ἐδαπανήθησαν ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἐπί τινα χρόνον ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Κύπρῳ, πρὸς διατροφήν, ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ πολινόστησιν.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Ὁ κ. **Ζαννέτος** προτείνει τὸ ἑπόμενον ψήφισμα:

«Τὸ Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψει ὅτι διὰ τῆς καταλύσεως τῆς Ἀγγλοτουρκικῆς συμβάσεως τοῦ 1878 μετὰ τοῦ παραρτήματος αὐτῆς ἔπαυσε νὰ ἰσχύῃ καὶ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ τελευταίου τούτου, γινῶσκον δὲ ἐξ ἄλλου ὅτι ἐσχηματίσθη ποσόν τι ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ τοῦ περισσεύματος ἀπὸ τῶν £92,686 ὑπὲρ τὰς ὑποχρεώσεις πρὸς ἃς καταχεθεῖσαι διετίθεντο, καὶ ἐκ τῶν τόκων αὐτῶν φρονεῖ ὅτι δικαιοῦται νὰ ἐξαιτήσηται ὅπως

1) Ἐπιστραφῇ τῷ Ταμίᾳ τῆς Νήσου πᾶν ποσὸν ὅπερ εἰσεπράχθη καὶ διετέθη ἐκ τῶν δημοσίων προσόδων μετὰ τὴν 5ην Νοεμβρίου 1914 μέχρι σήμερον ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ Παραρτήματος ἢ παρομοίου τινός.

2) Πᾶσα τοιαύτη εἴσπραξις καὶ διάθεσις παύσῃ ἐφεξῆς καὶ

3) Οἱ τόκοι τοῦ ἄνω αἰνισσομένου ποσοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ διατεθῶσιν ἐφεξῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῆς Κύπρου».

Τὸ ψήφισμα ἀνέπτυξε καὶ ὑπεστήριξεν ὁ εἰσηγητὴς καὶ μετ' αὐτὸν ὁ κ. Θεοδότου, εἶτα δὲ ὁ Μωαμεθανὸς Ἰρφὰν ἐφ. καὶ ἐκ μέρους τῶν ὁμοφύλων του. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος συνεχίσθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἐπιούσης καθ' ἣν συνηγόρησαν ὑπὲρ αὐτοῦ οἱ κ. κ. Θεοδότου, Σεβέρης, Λανίτης καὶ Ν. Πασχάλης, προβαλόντες τὰ γνωστὰ κατὰ τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας ἐπιχειρήματα καὶ ἐπὶ τούτοις τὴν κατάργησιν τῆς Κυπρ. Συμβάσεως.

Ὁ **Ἰρφὰν ἐφ.** τὸ ψήφισμα θεωρεῖ ὡς ἀντικείμενον εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, καὶ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ πληρώνωνται τὰ ποσὰ ταῦτα διὰ τὴν παρεχομένην προστασίαν ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας εἰς τὴν Νῆσον καὶ ἐκφράζει ἐπὶ ταύτῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ.

Ὁ **Σαΐτ ἐφ.** φρονεῖ ὅτι δὲν δύναται ἡ Κύπρος νὰ ἀρνηθῇ τὴν πληρωμήν, ἥτις συνεφωνήθη ὑπὸ δύο μεγάλων αὐτοκρατοριῶν, καὶ τὸ ψήφισμα διαφεύγει τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὴν προκειμένην συζήτησιν ὁ παρακαθήμενος νέος Ἀρχιγραμματεὺς κ. Στήβενσον ἐζήτησε παρὰ τοῦ Προέδρου τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ διακοπῇ, εἶπε δὲ τοιάδε:

«Δὲν ὑπάρχει λόγος ὅπως προστεθῇ τι εἰς τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως δηλώσεις τῇ 20 Ἀπριλίου 1915. Οὐδὲν ὑπάρχει ἐξ οὗ ἡ Κυβέρνησις νὰ εἰκάσῃ τί θὰ γένηται μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος δέον νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἰσπράττηται τὸ ποσόν».

Τὸ ψήφισμα ἀπορρίπτεται διὰ τῶν ἡνωμένων ψήφων Ἄγγλων καὶ Τούρκων σὺν τῇ νικώσῃ τοῦ Προέδρου Ἁρμοστοῦ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Τὸ νομοσχέδιον τροποποιήσεως τοῦ περὶ Παιδείας νόμου τοῦ 1905, καθ' ἣν ἐπεκτείνεται τὸ δικαίωμα τοῦ Ἁρμοστοῦ πρὸς ἐπιβολὴν καὶ εἴσπραξιν τῶν φόρων δι' ἄλλας κοινότητας παρὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Μουσουλμάνων ἀπερρίφθη καταψηφισθὲν ὑπὸ πάντων τῶν αἱρετῶν μελῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι διὰ τούτου θὰ ηὐξάνετο ἡ πλημμέλεια τοῦ περὶ παιδείας νόμου καὶ διὰ τοῦτο εἶνε ἀνάγκη γενικῆς διαρρυθμίσεως τῶν τῆς παιδείας. Τὸ νομοσχέδιον δι' οὗ τροποποιεῖται ὁ «περὶ ναυτιλιακῶν δικαιωμάτων νόμος, ἕνεκα διαφωνίας μεταξὺ τῶν αἱρετῶν μελῶν τῇ προτάσει τοῦ κ. Λανίτου παρεπέμφθη εἰς ὑπεπιτροπήν.

Ἐψηφίσθη τὸ «περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ κυνηγίου καὶ τῶν ἀγρίων πτηνῶν νόμου.

Εὐρεῖα ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰσαχθέντος σπουδαιοτάτου νομοσχεδίου «Περὶ ἀνακουφίσεως τῶν ἀναξιοχρέων ὀφειλετῶν. Ἐν τέλει ἐζητήθη ἡ ἀναβολὴ τοῦ νομοσχεδίου πρὸς ἐπισταμένην μελέτην ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῆς νήσου, ὅπερ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ἐνδιαφέρει τὰ μέγιστα καὶ πρὸς μόρφωσιν γνώμης ὀρθῆς καὶ ἀσφαλοῦς.

Εἰσαχθέντα συνεζητήθησαν καὶ ἐπεψηφίσθησαν μετά τινων τροποποιήσεων τὰ νομοσχέδια «Τροποποιήσεις τοῦ περὶ Δημοτ. Συμβούλων» Νόμου, «περὶ τῶν συνταξεων», «περὶ προνοίας περὶ παροχῆς ἀσφαλείας ὑπὸ Κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων» καὶ «περὶ ταυτότητος τῶν δεσμωτῶν».

ΑΝΑΒΟΛΗ

Μετὰ τὴν ἐκτενῆ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος τοῦ κ. Ζαννέτου κατὰ τοῦ Φόρου ὑποτελείας ἢ ὡς μετενωνομάσθη «Συμμετοχῆς τῆς Κύπρου εἰς τὸ Τουρκικὸν χρέος», μὴ ὑπαρχούσης ἄλλης ἑτοίμη. νομοθετ. ἐργασίας, τὸ Συμβούλιον ἀνεβλήθη μέχρι τῆς προσεχοῦς Τρίτης 16)29 Μαΐου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον ἀπαραίτητον θεωροῦμεν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπείρους ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Σαλαμῖνος διὰ τὴν ὄντως ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν καὶ λίαν φιλόφρονα περιποίησιν, ἣν παρέσχον ἡμῖν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ κατὰ τὴν εἰς Λευκωσίαν ἐκδρομὴν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν ἐκπαιδευτηρίων Βαρωσίων.

Πρὸς δὲ εὐχαριστίας ὀφείλομεν τῷ Ἐντίμῳ Δημάρχῳ τῆς πρωτευούσης, τῇ ἐλλογίμῳ διευθυντρίᾳ τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης τῷ ἐλλογίμῳ γυμνασιάρχῃ τοῦ Παγκυπρίου, τῷ ἀξιοτίμῳ κ. Μ. Σκουφαρίδῃ, ὡς καὶ πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον συντελέσαντας πρὸς πληρεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἡμετέρας ἐκδρομῆς.

Βαρώσια 8)21)5)917.

Ἐκ τῶν διευθύνσεων
τῶν Ἐκπαιδ. Βαρωσίων.

ΒΑΜΒΑΚΟΣΠΟΡΟΙ διὰ φυτείαν ἀρίστης ποιότητος εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Κατάστημα τοῦ κ. **Ζ. Ι. Ζαχαριάδου** ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ Φανερωμένης εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

ΕΥΘΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΝ ΣΚΟΠΟΝ

Ὁ Μουσουλμανικὸς πληθυσμὸς κατατρύχεται καὶ δυστυχεῖ πολλῷ μᾶλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ οἱ Μωαμεθανοὶ ἀντιπρόσωποι, χωρὶς τοὐλάχιστον νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὰ συμφέροντα τῆς Τουρκίας, ὡς φαίνονται θέλοντες, ἐπιμένουσιν ὅπως ὁ Κυπριακὸς λαὸς ὅλος ἐπιβαρύνεται διὰ £ 42,000 λιρῶν καὶ ἀποκρούουν ἀκόμη τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν Νῆσον £ 400,000 ἐκ τῶν περισσευμάτων ἀπὸ τοῦ ἐτησίου φόρου ὑποτελείας.

Δυσχερεστάτη βεβαίως εἶνε ἡ ἐπιτυχία τοιαύτης ἀξιώσεως τῆς Νήσου, ἀλλ' οὐχὶ ἀκατόρθωτος, εἰμὴ ἐν συνόλῳ, τοὐλάχιστον ἐν μέρει, ὡς τοῦτο συνέβη ἐν τῷ παρελθόντι, ὅτε συνετοὶ καὶ νοήμονες Μωαμεθανοὶ ἀντιπρόσωποι ἐγίνωσκον νὰ διακρίνωσι καὶ ἐκτιμῶσι τὰς περιστάσεις ἑνούμενοι μετὰ τῶν ἡμετέρων ὁσάκις προὔκειτο περὶ κοινῆς εἰς τὸν τόπον ὠφελείας.

Αἱ νομοθετικαὶ ἐργασίαι, ὑφ' ἃς διεξάγονται κατὰ τὴν παροῦσαν νομοθετικὴν σύνοδον συνθήκας, εἶνε ματαιοπονία, καὶ οἱ Ἕλληνες νομοθέται ἀναγκάζονται νὰ παρακάθηνται ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἵνα προλαμβάνωσιν ὅσον δύνανται τὴν ἐπιψήφισιν νομοθετ. μέτρων πολλάκις ἐπιζημίων εἰς τὴν Νῆσον.

Κατὰ γενικὴν ἀντίληψιν αἱ περιστάσεις σήμερον εἶνε ἐνθαρρυντικαὶ πρὸς τοιαύτην κατεύθυνσιν ἔντονον καὶ ἐπίμονον μετὰ τὴν προσφορὰν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν ἐπισημοτάτην ἀναγνώρισιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων αὐτῆς.

Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ἐλπίζομεν ὅτι, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀντιλήψεων ἑκάστου τούτων περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι διχασμοῦ, θ' ἀποβλέψωσιν εἰς τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην καὶ ὑψίστην ἀντίληψιν αὐτῆς.

Οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων ἀρνοῦνται ν' ἀναγνωρίσωσι τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἑλληνικὸν καθεστὼς ὡς νόμιμον, οὐχ' ἧττον ἀναγνωρίζεται τοῦτο ὡς τοιοῦτον ὑπὸ τῶν Συμμάχων τῆς Συνεννοήσεως, ἐν οἷς καὶ ἡ Μ. Βρεττανία, ἐν γούνασι τῆς ὁποίας κεῖται καὶ ἡ τύχη τῆς ἡμετέρας Νήσου, καὶ ἐπειδὴ μόνον διὰ Θεσσαλονίκης εἶνε δυνατὴ ἡ εὐόδωσις τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως, χωρὶς τινος βλάβης οἱασδήποτε ἄλλων ἑλληνικῶν συμφερόντων ἢ ἰδεωδῶν καὶ χωρὶς τῆς ἐλαχίστης ἀναμείξεως τῆς Κύπρου εἰς τὰ διεστῶτα ἐν Ἑλλάδι, ἐπιβάλλεται ἐπιτακτικὴ ἡ κατεύθυνσις αὕτη εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀντιπροσώπους, ἔχοντας μετ' αὐτῶν σύμφωνον καὶ σύμπαντα τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς Νήσου.

Ὁ πληθυσμὸς οὗτος, παρ' ὅσα διάφορα γράφονται ὑστεροβούλως, ἔχεται στερρότατα τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν δυναστείαν ἀποβλέπει μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ τιμῆς καὶ θεωρεῖ τὸν σημερινὸν διχασμὸν τῆς Ἑλλάδος ἐφήμερον καὶ παροδικόν, ἐξίσου δὲ πρὸς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Θεσσαλονίκην ἑλληνικὴ καὶ ἄσμενος θὰ ἀπεδέχετο τὴν εὐόδωσιν τῶν προαιωνίων πόθων του καὶ διὰ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀρκεῖ ἅπαξ διὰ παντὸς ν' ἀποσπασθῇ ἡ Νῆσος τῆς ξένης κυριαρχίας, καὶ εὑρεθεῖσα ὑπὸ κυριαρχίαν Ἑλληνικὴν γνωρίζει τὴν ἀσφαλῆ κατεύθυνσιν πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα, σύμφωνον πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν πανελλήνιον ἰδέαν.

Τῆς Θεσσαλονίκης ἡ ἐμπόλεμος Ἑλλὰς συμφορᾶς μόνον καὶ ταλαιπωρίας ἐπεσώρευσε καὶ ἐπισωρεύει κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέχρι σήμερον καὶ μόνον θυσίας καὶ στερήσεις ἀπαιτεῖ παρ' αὐτοῦ, μόνη δὲ θὰ παρείχετο εὐκαιρία εἰς αὐτὴν νὰ παράσχῃ σπουδαίαν ἐκδούλευσιν ἐθνικήν, ἂν ἐζήτει καὶ ἐπετύγχανε τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Κύπρου. Ἡ ἐνέργεια αὕτη δὲν θὰ ἦτο ἁπλῆ ἐκδούλευσις εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς Συμμάχους τῆς Συνεννοήσεως, μεθ' ὧν συναγωνίζεται καὶ συμπολεμεῖ, ἐνισχύουσα τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις αὐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ σημαντικῶς διὰ τῶν στρατευσίμων νησιωτῶν.

Ἀγνοοῦμεν τίνες λόγοι σπουδαῖοι ἐκώλυσαν τοὺς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ τοιαύτης ἐνεργείας, νομίζομεν ὅμως ὅτι θὰ ἐνεθαρρύνοντο πρὸς τοῦτο καὶ θὰ ἐκινοῦντο, ἂν ἐντεῦθεν ἐδίδετο σπουδαία ὤθησις καὶ ἀφορμὴ εἴτε δι' ὑπομνήματος εἴτε διὰ ψηφίσματος ἐν τῷ Νομοθετικῷ εἴτε καὶ διὰ παγκυπρίου δημοψηφίσματος ἤθελε ζητηθῇ παρὰ τῆς κυριάρχου δυνάμεως ἡ ἐπανάληψις τῆς προσφορᾶς τῆς Κύπρου εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀναγνωριζομένην ὡς σύμμαχον ἐμπόλεμον Ἑλλάδα τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἡ δικαία καὶ ἐπίκαιρος αὕτη ἀξίωσις τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου σύμφωνος ὅλως οὖσα πρὸς τὰ φιλελεύθερα κηρύγματα τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ τῶν Συμμάχων της ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων καὶ τῶν δικαίων πάντων τῶν λαῶν, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παροραθῇ καὶ θὰ προκαλέσῃ μάλιστα τὴν σύντονον προσοχὴν τῶν ἰθυνόντων τὰ τῆς Μ. Βρεττανίας.

Ἡ ἐκ νέου προσφορὰ τῆς Κύπρου εἰς τὴν ἐμπόλεμον ἔστω Ἑλλάδα τῆς Θεσσαλονίκης θὰ ἀποτελέσῃ ὡραίαν ἀπαρχήν, πρὸ τῆς εἰρήνης αὐτῆς, τῆς ἐμπράκτου ἐφαρμογῆς τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν τῶν Συμμάχων καὶ θὰ ἐπισπάσηται ὁ ἀγὼν αὐτῶν οὐ μόνον τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνισμοῦ σύμπαντος ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ὅλων τῶν μικρῶν ἐθνῶν, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἀπεδείκνυντο τὰ μάλιστα λυσιτελὲς εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ δεινοτάτου ἀγῶνος αὐτῶν.

Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι οὕτω πολιτευόμενοι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, οὐ μόνον θὰ ἐχωροῦν εὐθέως πρὸς τὸν σκοπόν, τὴν εὐόδωσιν τῶν προαιωνίων πόθων τῶν νησιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων θὰ ἐξυπηρέτουν ἐνισχύοντες τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις αὐτῶν διὰ τῶν δυνάμεων τῆς ἀπελευθερουμένης καὶ εὐγνωμονούσης Νήσου.

Οὕτω πολιτευόμενοι οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι τῆς Κύπρου θὰ ἔχωσι τὴν Πανελλήνιον ἐπιδοκιμασίαν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Νήσου ταύτης.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕΙΚΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Διὰ προκηρύξεως τῆς Α. Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ ἀπὸ τῆς 19)1 Ἰουνίου 1917 καὶ ἐφεξῆς θὰ παρασκευάζηται καὶ θὰ πωλῆται ἄρτος μόνον μεικτὸς κατ' ἀναλογίαν 75 ο)ο σιτηροῦ καὶ 25 ο)ο κριθίνου ἀλεύρου.

Εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ ἢ ὄπτησις οἱασδήποτε εἴδους ἐκ καθαροῦ σιτηροῦ ἀλεύρου.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης ὑπόκεινται εἰς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου καὶ εἰς πρόστιμον καὶ φυλάκισιν ὅλον δὲ ἢ μέρος τοῦ προστίμου θὰ δίδοται ὡς ἀμοιβὴ εἰς τὸν καταγγέλλοντα τοιαύτην παράβασιν.

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

Τὰ δύο Συμβούλια τοῦ Συνδέσμου τούτου εἰς ἐπανειλημμένας κοινὰς συνεδρίας συνδιεσκέφθησαν καὶ ἀπεφάσισαν μετὰ πάσης δυνατῆς προσοχῆς καὶ προνοίας περὶ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ πρώτου συνεργατικοῦ καταστήματος τοῦ ἀρτοποιείου.

Ἐπειδὴ οἱ πλεῖστοι τῶν μετόχων ἐδήλωσαν ὅτι προτιμῶσι νὰ παραλαμβάνωσι τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ ἀρτοποιείου, ὡς τοιοῦτο ἐξεμισθώθη τὸ μόνον προσφερθὲν ὑπὸ τοὺς μᾶλλον συμφέροντας ὅρους καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς Ὁδοῦ κείμενον ἀρτοποιεῖον **«ὁ Στάχυς»** τοῦ κ. Στ. Χριστοφίδου ἐπὶ ἑξάμηνον, ἐπὶ τῇ προβλέψει ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θὰ προτιμηθῇ ἡ κατ' οἶκον διανομὴ καὶ αἱ ἐργασίαι θὰ ἐπεκταθῶσι μεγάλως ὅτε θὰ γένηται ἀνάγκη πολὺ εὐρυχώρου καταστήματος μετὰ κλιβάνων πλειόνων τοῦ ἑνός, καὶ τότε τὸ συνεργατ. ἀρτοποιεῖον θὰ ἦνε δυνατὸν νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τόπον ἀπόκεντρον ἀλλ' εὐρύχωρον καὶ ἀντὶ δαπάνης ὡς οἷόν τε μικρᾶς, διότι ὁ σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου θὰ εὐοδωθῇ διὰ πάσης δυνατῆς οἰκονομίας μετὰ ἐντίμου καὶ ἱκανοποιητικῆς ἐργασίας.

Τὸ ἀντίτιμον τοῦ ὅλου τῶν μετοχῶν κατεβλήθη κατὰ τὰ δύο τρίτα εἰς τὸ ἄρτιον ἑκάστης μετοχῆς καὶ ὀλίγαι μόνον πληρώνονται κατὰ δόσεις ἑβδομαδιαίας.

Ἡ λειτουργία τοῦ Συνεργατ. Ἀρτοποιείου θ' ἄρξηται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ὅτε τὰ ἐγκαίνια θὰ τελεσθῶσι τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

Σῖτος καὶ κριθὴ θὰ ἀγοράζωνται ἐκ τῶν κυβερνητικῶν ἀποθηκῶν καὶ τυχούσης εὐκαιρίας συμφερούσης παρ' ἰδιωτῶν.

Ἄρτος θὰ παρασκευάζηται δύο εἰδῶν ὁ ὑπὸ τῆς προκηρύξεως τοῦ Στρατιωτ. Διοικητοῦ ἐξ 75 ο)ο σίτου καὶ σίτου καὶ 25 ο)ο κριθῆς καὶ ἕτερα ἐξ 60 ο)ο σίτου καὶ 40 ο)ο διὰ τοὺς προτιμῶντας εὐθηνότερον τοιοῦτον.

Ἡ βραχεῖα πεῖρα τοῦ Συνεργατικοῦ Ἀρτοποιείου τῶν ὑπαλλήλων ἐβοήθησε μεγάλως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου εἰς τὰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις αὐτοῦ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Τ. ν. π. ἑβδομάδα ὁ καιρὸς ἐξηκολούθησε θυελλώδης μετὰ σποραδικῶν ραγδαίων βροχῶν τὴν μεγίστην δὲ ἔντασιν ἔσχε τὴν ἑσπέραν τοῦ π. Σαββάτου ὅτε περὶ τὴν 8 ἑσπερινὴν καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἔπνεε σφοδρότατος ἄνεμος ὑπὸ οὐρανὸν συννεφῆ καὶ κατέπιπτεν ἀραιὰ βροχὴ ἄμμου ἐξαρθεῖσα καὶ διασπαρεῖσα ἀνὰ τὸ στερέωμα δι' ἀνεμοστροβίλων.

Τὰ νέφη μόλις πυκνούμενα διαλύει ὁ ἐπιπνέων βορειοδ. ἄνεμος, ὅστις καὶ δι' ὅλου τοῦ Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ἐματαίωσε τὴν κατάπτωσιν εὐεργετικῶν βροχῶν.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓ. ΣΤΑΘΜΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Δι' ὅλης τῆς π. ἑβδομάδος ἐξαγόμενον τῶν μετεωρ. παρατηρήσεων ἐγένετο τὸ ἑξῆς:

Θερμοκρασία.

Μεγίστη	ἀπὸ 73 Φ	26.7 Κ	
	μέχρι 80 Φ	22.8 Κ	
	ἀπὸ 65 Φ	18.3 Κ	
Ἐλαχίστη	μέχρι 48 Φ	8.9 Κ	

Ἄνεμος μεταβαλλόμενος. Σφοδρὸς τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου καὶ δι' ὅλης τῆς Κυριακῆς. Τὴν νύκτα νηνεμία.

Ὁ καιρὸς συννεφώδης. Τὸ σύνολον ὀμβρήσεως τριῶν ἡμερῶν ἐγένετο 0.14. Θύελλα μετὰ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν μετὰ τὴν 5.30 μ. μ. τῆς Τρίτης. Ἀστραπαὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός.

ΚΕΡΑΥΝΟΠΛΗΚΤΟΣ

Τὴν π. Τετάρτην περὶ μεσημβρίαν ἐν ὥρᾳ καταιγίδος ὁ ἐκ Γερολάκκου Γεωργ. Χ'' Δημήτρη ἐνῷ μετέβαινεν ἔφιππος εἰς τοὺς ἀγροὺς του φέρων τροφὴν εἰς τοὺς ἐργάτας ἐντὸς σκεύους χαλκοῦ προσεβλήθη ὑπὸ κεραυνοῦ αὐτός τε καὶ τὸ ὑποζύγιόν του καὶ ἀμφότεροι εὗρον ἀκαριαῖον θάνατον.

Καταλείπει χήραν καὶ ὀκτὼ ἀνήλικα τέκνα, ἐτύγχανε δὲ εἷς τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου καὶ ἀπήλαυε γενικῶς πολλῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης διὰ τὸν χρηστόν, εὐθὺν καὶ φιλάνθρωπον χαρακτῆρα του.

Διὰ ταῦτα ἡ κοινότης ἅπασα ἐθρήνησε τὸν τόσον αἰφνίδιον καὶ ὀδυνηρὸν θάνατον καὶ ἐκήδευσεν ἐν εἰλικρινεῖ γενικῷ πένθει.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Καθ' ἃ προηγγείλαμεν τὴν πρωΐας τῆς π. Πέμπτης δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας ἐξέδραμον εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν περὶ τοὺς 150 μαθήτριαι καὶ μαθηταὶ τῶν κοινοτικῶν σχολείων Βαρωσίων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν οἰκείων διευθύνσεων καὶ ἐν συνοδείᾳ ἐγκρίτων πολιτῶν.

Εἰς τὸν σταθμὸν ἐδεξιώθησαν αὐτοὺς ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ Σχολ. Ἐπίτροπος Λευκωσίας κ. Ἀρ. Φοινιεὺς μετὰ τοῦ σχολ. Ἐπιτρόπου κ. Σκουφαρίδη, ἡ δ. Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης μετὰ τῆς ὑποδιευθυντρίας καὶ τῶν μαθητριῶν τῆς ἀνωτάτης τάξεως τοῦ Διδασκαλείου, καὶ ὁ κ. Γυμνασιάρχης.

Ἐπεσκέφθησαν ἐν πρώτοις τὸ Μουσεῖον, ὅπου ὁ κ. Γυμνασιάρχης ἐδίδαξέ τινα γενικὰ περὶ τῶν Κυπρ. ἀρχαιοτήτων καὶ ἐκεῖθεν μετέβησαν εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης ὅπου ἔτυχον ἐνθέρμου δεξιώσεως, καὶ καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐσταμάτησαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὅπου προσεφώνησε τοὺς ἐπισκέπτας ὁ κ. Δήμαρχος καὶ ἀπήντησεν ἡ δ. διευθύντρια δὶς Ἑλένη Χατζηπέτρου, μεθ' ὃ προσεφέρθησαν εἰς πάντας ἀναψυκτικά.

Ἐκεῖθεν μετέβησαν πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ ἀειμνήστου ἐθνομάρτυρος Κυπριανοῦ, τὸ ὁποῖον ἐχαιρέτισε συγκινητικῶς ὑποβαλὼν τὸν βαθύτατον σεβασμὸν τῶν ἐπισκεπτῶν εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην καὶ τὴν σεπτὴν μορφήν του καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Π. Γυμνάσιον, ὅπου ὁ καθηγητὴς τῶν Φυσικῶν κ. Γ. Σαββίδης ἐξετέλεσέ τινα πειράματα φυσικῆς καὶ χημείας.

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος, ὁ βουλευτὴς καὶ Δήμαρχος Ἀμμοχώστου κ. Γ. Ἐμφιετζῆς καὶ οἱ συνοδοὶ τῶν ἐπισκεπτῶν.

Τὰς μαθητρίας περιεῖπον τιμῆς ἕνεκεν αἱ μαθήτριαι τοῦ Διδασκαλείου.

Μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν τὴν εἰς τέμενος τετραμμένην Φραγκικὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἁγ. Σοφίας καὶ ἐκεῖθεν μετέβησαν εἰς τὸν σιδηροδρ. σταθμὸν καὶ ἐπιβάντες τῆς ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια.

Εἶνε γνωστὴ ἡ εὐδοκιμωτάτη λειτουργία τῶν κοινοτικῶν Ἐκπαιδευτηρίων Βαρωσίων, ἐπεβεβαίωσαν δ' αὐτὴν ἡ εὐκοσμία, ἡ εὐπρέπεια ἐν πᾶσι καὶ τὸ ἐνδιαφέρον περὶ πάντων τῶν ἐπισκεφθέντων ἡμᾶς τροφίμων, ἐφ' οἷς εἶνε ἀξία συγχαρητηρίων ἡ φιλόμουσος καὶ φιλόπατρις κοινότης.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Οἱ πρόσκοποι τοῦ Π. Γυμνασίου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν ἐξετέλεσαν μακρὰν ἐκδρομὴν ἀπὸ τῆς π. Πέμπτης σιδηροδρομικῶς μέχρι Εὐρύχου καὶ ἐκεῖθεν πεζῇ διὰ Μαραθάσης εἰς Τροοδίτισσαν, καὶ ἐπανέκαμψαν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ χθὲς Δευτέραν ὑπὸ τὴν ἀλλαχοῦ περιγραφομένην κακοκαιρίαν.

Ἐκδρομαὶ τόσον ἐκτεταμέναι νομίζομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνωνται ἐν ἡμέραις ἐργασίμοις ἐπὶ ζημίᾳ τῶν μαθημάτων καὶ ἐξ οὗ ἐμπνέεται καὶ ἡ ἰδέα τῆς παραμελήσεως τῶν πρωτευόντων καθηκόντων, τοῦθ' ὅπερ ἀντίκειται εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν προσκόπων. Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο ἀνεκτόν, ἂν οἱ πρόσκοποι συνωδεύοντο καὶ ὑπὸ καθηγητῶν τῆς φυσικῆς καὶ τῆς ἱστορίας ἵνα καθ' ὁδὸν διδάσκωνται τὰ δέοντα.

Εἶνε ὁμολογούμενος καὶ ἀνεγνωρισμένος ὁ ἔνθερμος καὶ ἀδιάπτωτος ζῆλος τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν προσκόπων καὶ Γυμναστικοῦ κ. Χ. Νικολαΐδου ἀλλ' αὐτὸς μόνος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν πολυμερῆ ὑπὲρ τῶν Προσκόπων ἐργασίαν καὶ διδασκαλίαν.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΑΤΑΤΩΝ

Παρὰ τὴν δυσμένειαν τοῦ καιροῦ ἡ παραγωγὴ πατατῶν φαίνεται ὅτι εἶτε λίαν σημαντική, ἐκοινοποιήθη δὲ ὅτι ἀπηγορεύθη ἡ ἐξαγωγὴ τούτων.

Πᾶσα πρόνοια πρὸς αὐτάρκειαν τῆς Νήσου εἰς τὰς χαλεπὰς ταύτας ἡμέρας εἶνε ἀξιοσύστατος, ἐφόσον ὅμως ἡ ἀλευροποίησις τῆς πατάτας δὲν κατέστη δυνατὴ παρ' ἡμῖν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ θερινὴ παραγωγὴ δὲν διατηρεῖται καὶ σήπεται ταχέως καὶ πρέπει νὰ προληφθῇ πᾶσα τοιαύτη περίπτωσις ἐπιτρεπομένης ἐγκαίρως τῆς ἐξαγωγῆς τῆς πλεοναζούσης ποσότητος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1182 καὶ ἡμερομ. 5)18 Μαΐου φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως παραλαμβάνομεν τὰς ἑπομένας πληροφορίας.

—Πρόσθετον Ἐπαρχ. Δικαστήριον.

Πρὸς καλλιτέραν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων διὰ διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ συνιστᾶται Πρόσθετον Ἐπαρχ. Δικαστήριον ἐν τῇ Ἐπαρχ. Λευκωσίας καὶ ὁ κ. H. C. W. Grimshaw, Πρόεδρος Ἐπαρχ. Δικαστηρίου ἐν Κύπρῳ, διορισθεὶς ὡς Προεδρεύων τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου Κυρηνείας θὰ προεδρεύῃ καὶ τοῦ εἰρημένου Προσθέτου Ἐπαρχ. Δικαστηρίου διὰ τὸν ἄνωθι σκοπόν.

—Ἄδειαι δι' Ἰσπανίαν.

Γνωστοποιεῖται ὅτι ἐφεξῆς, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀπέλθωσιν εἰς Ἰσπανίαν πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ διαβατήριά των τεθεωρημένα ὑπὸ Ἰσπανοῦ Διπλωματικοῦ ἢ Προξενικοῦ ὑπαλλήλου.

—Νομοθ. Συμβούλιον.

Δημοσιεύεται νομοσχέδιον «Περὶ διακανονισμοῦ τοῦ διορισμοῦ Ἀγροτικῆς Ἀστυνομίας» εἰσαχθὲν ὑπὸ τοῦ ἐντίμου C. S. Cade Διοικητοῦ Λευκωσίας.

—Διορισμοί.

Ὁ κ. Μάλκολμ Στήβενσον διωρίσθη Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως, ἀντὶ τοῦ λοχαγοῦ κ. Ὄρρ, ἀποχωρήσαντος τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ αὐτὸς διωρίσθη καὶ μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου.

—Νομικαὶ ἐξετάσεις.

Ὑπὸ τοῦ ἐντ. Ἀρχιδικαστοῦ διωρίσθησαν ἐξετασταὶ ὁ Ἐφέτης κ. Στάνλεϋ Φίσσερ καὶ ὁ Δικηγόρος κ. Στ. Σταυρινάκης.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὰς ἐξετάσεις δέον ν' ἀποστείλωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν πρὸς τὸν Πρωτοκολλητὴν τοῦ Ἐφετείου οὐχὶ βραδύτερον τῆς 19)1 Ἰουνίου 1917.

—Ὀμβρήσεις.

Ἡ ὄμβρησις κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1917 εἰς διαφόρους ὑετομετρικοὺς σταθμοὺς ἔχει ὡς ἑξῆς. Λευκωσία 0.07, Λάρναξ 0.31, Λεμεσὸς 0.[illegible], [illegible] Κυρήνεια —.

—Ἀτέλειαι.

Διὰ διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ ἀπαλλάσσεται τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἄλλων δικαιωμάτων ἡ ἐπιβολὴ ἢ ἄρσις ὑποθηκῶν ἐκτελουμένων ὑπὸ ἢ ἐξ ὀνόματος τῆς Συνεργατ. Πιστωτ. Ἑταιρείας «Σωτηρία» ἐν Καραβᾷ ἢ ὑπὸ ὑπαλλήλου ἢ μέλους τῆς Ἑταιρείας καὶ σχετιζόμενον μὲ ὑποθέσεις τῆς Ἑταιρείας.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚ ΒΑΡΩΣΙΩΝ. Τῷ π. Σαββάτῳ ἀπεβίωσεν εἰς Βαρώσια ἐνάρετος καὶ χρηστὸς πολίτης ὁ

Γεώργ. Α. Τσακιστός

βιομήχανος καὶ πολλάκις τιμηθεὶς διὰ διαφόρων κοινοτικῶν ἀξιωμάτων.

Ἡ κηδεία ἐτελέσθη σεμνοπρεπῶς αὐθήμερον πολλοῦ κόσμου παρισταμένου καὶ σωρὸς στεφάνων κατετέθη ἐπὶ τῆς σοροῦ του.

Κατέλιπε χήραν σύζυγον καὶ 4 τέκνα οἷς εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν, καὶ τῷ μεταστάντι τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

◆◆◆

ΑΦΙΚΕΤΟ χθὲς διὰ τοῦ Συμβατικοῦ ἐξ Ἀθηνῶν προερχόμενος ὁ ἡμέτερος συμπολίτης καὶ τεταρτοετὴς φοιτητὴς τῆς Νομικῆς κ. Μ. Κ. Ἰωαννίδης.

◆◆◆

ΝΕΑ ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ. Χθὲς ἐκοινοποιήθη ὑπὸ τῆς Στρατιωτ. Διοικήσεως νέα διὰ τὴν πόλιν μας διατίμησις:

Καφὲς εἰς κόκκους	γρ. 26
» *κουπανισμένος*	» 33
Σάκχαρις χονδρικῶς	» 13
» *λιανικῶς*	» 13 1)2
Ὄρυζα Αἰγυπτιακή	» 6

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως, εὐαρεστούμενοι, τιμήσητε τοὺς γάμους τῶν τέκνων ἡμῶν

ΖΗΝΩΝΟΣ Χ. ΓΑΛΑΤΟΥ

καὶ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Β. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

εὐλογηθησομένους ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Κασσιανοῦ καὶ ἔναντι τοῦ παρεκκλησίου Ἁγ. Γεωργίου οἰκίᾳ τῶν μελλονύμφων τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 14)27 Μαΐου περὶ ὥραν 5 μ.μ.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 8)21 Μαΐου 1917.

Οἱ γονεῖς τῶν μελλονύμφων

Χαράλ. Σ. Γαλάτης
Βασ. Χρ. Ὀλύμπιος
Χ'' Ξενοῦ Χ. Γαλάτου
Μελανὴ Β. Ὀλυμπίου

(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.)

ΕΞ ΑΡΓΑΚΙΟΥ

Κύριε Συντάκτα,

Ἐπιβαλλόμενον καθῆκόν μας θεωροῦμεν ἐν πρώτοις ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον χειροτονήσαντα καὶ πρὸς τὴν Α.Π. τὸν Μητροπολίτην Κυρηνείας τάξαντα παρ' ἡμῖν ἐφημέριον τὸν παρ' ἡμῖν ἄριστον διδάσκαλον κ. Σ. Λ. Ξάνθον.

Ἀπὸ ἑνὸς καὶ πλέον ἤδη μηνὸς ὁ μεμορφωμένος οὗτος ἐφημέριος ἱερουργεῖ σεμνοπρεπέστατα καὶ καθ' ἑκάστην λειτουργίαν ἑρμηνεύει τὸ εὐαγγέλιον καὶ προσελκύει εἰς ἐκκλησιασμὸν ἀνελλιπῆ ὁλόκληρον τὴν κοινότητα, καὶ τὸ πυκνότατον ἐκκλησίασμα μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ εὐλαβείας ἀκροᾶται τῶν θείων ῥημάτων καὶ παρακολουθεῖ τὴν θείαν μυσταγωγίαν.

Λυπούμεθα ὅμως ὅτι ἡ εἰς ἄλλην εὐρυτέραν ἐφημερίαν κλῆσις τοῦ εὐλαβεστάτου Παπᾶ Ξάνθου θὰ στερήσῃ ἡμᾶς πολὺ ταχέως τῆς τε θρησκευτικῆς καὶ τῆς παιδευτικῆς διδασκαλίας του καὶ εὐχόμεθα ὡς τάχιστα πᾶσα ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Κοινότης ἀποκτήσῃ ἐφημέριον τοιοῦτον τῇ πατρικῇ μερίμνῃ τῆς σεπτῆς ἱεραρχίας τῆς Νήσου μας.

Ἐπὶ τούτοις Διατελοῦμεν κ.λ.π.

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπεία

Χριστόδ. Λοΐζου πρόεδρος
Νεόφυτος χ'' Γτοουλῆ
Θεοφ. χ'' Χαραλάμπους
Ἀντ. χ'' Γτοουλῆ

Ἀργάκι 2 Μαΐου 1917.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Γίνεται γνωστὸν ὅτι ταμίας τοῦ Λαϊκοῦ Συνεργατικοῦ Συνδέσμου Καταναλώσεως ἐξελέγη ὁ κ. Θ. Παντζαρῆς καὶ βοηθός του ὁ κ. Στυλ. Α. Μιχαηλίδης, οἵτινες καὶ δικαιοῦνται ν' ἀποσύρωσι καταθέσεις τοῦ Συνδέσμου χρηματικάς.

Παρακαλοῦνται ὅσοι μέτοχοι δὲν ἐπλήρωσαν τὸ ἀντίτιμον τῶν μετοχῶν αὐτῶν νὰ πληρώσωσι τοῦτο εἰς τὸν ταμίαν κ. Θ. Παντζαρῆν εἰς τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὑφασματοπωλῶν κατάστημά του, καὶ εἰς αὐτὸν νὰ πληρώνωσι τὰς ἑβδομαδιαίας δόσεις τῶν μετοχῶν των κατὰ Σάββατον οἱ ὑπὸ τοιοῦτον ὅρον ἐγγεγραμμένοι.

Λευκωσίᾳ 9)22 Μαΐου 1917.

(Λαϊκοῦ Συνεργατικοῦ Συνδέσμου Καταναλώσεως.)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Προκειμένου νὰ διακανονισθῶσιν ὁσονούπω τὰ τῆς περιουσίας τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, προσκαλοῦνται πάντες οἱ ἔχοντες οἱασδήποτε ἀπαιτήσεις ἐπ' αὐτῆς ἵνα ὑποβάλωσι ταύτας νομίμως καὶ προσηκόντως πιστοποιημένας καὶ δεδικαιολογημένας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Γραφείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς οὐχὶ βραδύτερον τῆς 10ης Ἰουνίου 1917.

τῇ 9ῃ Μαΐου 1917.

ΕΚ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον ἀπαραίτητον θεωροῦμεν, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπείρους ἡμῶν εὐχαριστίας, πρὸς πάντας μὲν τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ὑποστηρίξαντας ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς τὴν σύστασίν τε καὶ ἐμπέδωσιν τοῦ ἡμετέρου Σωματείου, ἰδίᾳ δ' εὐχαριστοῦμεν τὴν Ἀξ. Ἐπιτροπείαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τρυπιώτου, διά τε τὴν ὑπ' αὐτῆς παραχώρησιν τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ ἡμετέρου Σωματείου, ὡς καὶ διὰ τὴν παροχὴν ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ καὶ ἀρκετὰ σπουδαίων βιβλίων, καὶ εἰς ποσὸν καὶ εἰς ποιὸν χρησιμωτάτων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου, ἁπάντων δωρεάν.

Ἐπίσης εὐχαριστοῦμεν ἰδιαιτέρως τὸν κ. Γεώργιον Παναρδῆν ὡς πρῶτον δωρητὴν τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου, δωρήσαντα πρὸς τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον περὶ τὰ ἑκατὸν σώματα διαφόρων Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις δηλοῦμεν, ὅτι εὐγνωμόνως ἀποδεχόμεθα οἱανδήποτε συνδρομὴν εὐσεβῶν χριστιανῶν ποθούντων τὴν πρόοδον τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου, εἴτε εἰς βιβλία εἴτε εἰς ἄλλα οἱαδήποτε εἴδη χρήσιμα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἡμετέρου Σωματείου.

Οἱ μέχρι σήμερον συνδραμόντες χρηματικῶς τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι:

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ Ἡ Μονὴ Κύκκου ἀνὰ £5.0.0.

Ὁ Κύπρου Κύριλλος £2.0.0.

Ἡ Μονὴ Μαχαιρᾶ £1.10.0.

Οἱ Πάφου Ἰάκωβος, Κιτίου Μελέτιος, Ἐκκλησία Φανερωμένης, Μ. Κουρέας, Μ. Σκουφαρίδης ἀνὰ £1.0.0.

Οἱ Ἀρχιμανδρῖται Μ. Μυριανθεύς, Νικόδημος Μυλωνᾶς, Ἀχ. Αιασίδης, Χ. Καλαβρός, Ἀχ. Μαρκίδης, Χ. Τζιρκώτης, Ἱλαρ. Κυριακοῦ, Ν. Καταλάνος, Κ. Σταυρινίδης, Ἐκκλησία Ἁγ. Ἀντωνίου ἀνὰ £0.10.0.

Οἱ κ.κ. Ἰ. Μιχαηλίδης, Ε. Γλαύκος, Ἰ. Οἰκονομίδης, Α. Μιχαηλίδης, Κ. Κ. Παυλίδης, Κωνστ. Ἰ. Μυριανθόπουλος, Γ. Κωνσταντινίδης, αἱ Ἐκκλησίαι Ἁγ. Σάββα, Ἁγ. Ἰωάννου καὶ Ἀλινιωτίσσης ἀνὰ £0.5.0.

— Αἱ ἐκκλησίαι Ἁγ. Κασσιανοῦ καὶ Ἀπ. Λουκᾶ ἀνὰ £0.4.0.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΤΟΥ Ι. ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Διὰ τοῦ Ἑλλ. Πρακτορείου.

Ἀθῆναι 30)12 Μαΐου.—Ἐπιτροπὴ ἐκ δεκαπέντε προέδρων τῶν ἐργατικῶν σωματείων καὶ συνδικάτων τῶν Ἀθηνῶν ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Ζαΐμη καὶ ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν πλήρη ἐμπιστοσύνην καὶ τυφλὴν ὑποταγήν.

Ἡ ἐθνικὴ Τράπεζα ἐδάνεισε τὴν Κυβέρνησιν 2 1)2 ἑκατομμ. δραχμάς.

Προτάσει τῶν Πρεσβευτῶν τῆς Ἀντάντ ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις τῆς Θεσσαλονίκης παρεχώρησε χιλίους τόννους σίτου, ὅστις ἀναμένετο ὁσονούπω νὰ φθάσῃ εἰς Πειραιᾶ.

Ἀπὸ τῆς αὔριον ἀντὶ σίτου οἱ ἀρτοπῶλαι θὰ διανέμουν εἰς τὸ κοινὸν ξηρὰ ὄσπρια εἴκοσι δράμια κατ' ἄτομον.

Ἀθῆναι 2)15 Μαΐου.—Οἱ πρέσβεις τῆς Συνεννοήσεως ὁρίσαντες τὰς λεπτομερείας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐλέγχων, θὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐλεγκτῶν.

Φημολογεῖται ὅτι ὁ στρατηγὸς Μοσχόπουλος διορίζεται ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου.

3)16.—Παρὰ τὰς ἀπαισιοδόξους διαβεβαιώσεις ἐφημερίδων τινῶν περὶ τῆς καταστάσεως, οἱ ἐπίσημοι κύκλοι δὲν φαίνονται ἀνήσυχοι, ἔχοντες τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ κατάστασις ἐξελίσσεται ὁμαλῶς καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ δυνηθῇ νὰ ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον της.

Τὸ ἀναμενόμενον φορτίον δὲν ἔφθασεν ἀκόμη. Αὔριον θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὸν πληθυσμὸν τὰ τελευταῖα ἀποθέματα τῶν ὀσπρίων.

4)17.—Θλιβεραὶ ταραχώδεις σκηναὶ συνέβησαν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν συνοικίαν Μεταξουργείου.

Ὁ λαὸς διήρπασεν ἀρτοποιεῖον ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπῆρχε κεκρυμμένη γαλέττα. Ἐπηκολούθησαν ῥήξεις καὶ ἐρρίφθησαν πυροβολισμοί.

Ἡ ἀστυνομία κατέβαλε μεγάλας προσπαθείας πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως.

Εἰς Ἅγ. Ἰωάννην Ρέντην (προάστειον) ὁ λαὸς εἰσέβαλεν εἰς λαχανοκήπους καὶ διήρπασε παρακαταθήκας γεωμήλων τεθαμμένας ἐν τῇ γῇ.

5)18.—Ὁ συνταγματάρχης Μπαΐρας ἐκφράσας δυσαρέσκειαν διὰ τὸν διορισμόν του ὡς διοικητοῦ Μεσογγῆς(?) ἐτιμωρήθη διὰ μηνιαίας κρατήσεως.

Ὁ κ. Τσέλλος, Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας, παρητήθη.

ΤΑ ΕΝ ΡΩΣΙΑ

Ἡ ἐν Ρωσίᾳ κατάστασις διατελεῖ πάντοτε ἔκρυθμος ὡς ἐμφαίνουσιν αἱ σύντομοι καὶ διακεκομμέναι τηλεγρ. ἀγγελίαι τοῦ Ρέουτερ.

Κατ' αὐτὰς τὸ Συμβούλιον ἐργατῶν καὶ στρατιωτῶν ἐξέδωκεν ἔκκλησιν πρὸς τὸν στρατὸν ὅπως μὴ λησμονῇ ὅτι τὰ συντάγματα τοῦ Γουλιέλμου κατέστρεψαν τὴν ἐπαναστατικὴν Ρωσσίαν, ἡ ἀπώλεια τῆς ἐλευθέρας Ρωσίας θὰ ἦτο ἀνεπανόρθωτος ἀπώλεια. Χωριστὴ εἰρήνη εἶνέ τι ἀδύνατον. Εἶνε δῆλον ὅτι ὁ Γερμανικὸς ἰμπεριαλισμὸς ἀφοῦ νικήσῃ τοὺς Ἑσπερίους Συμμάχους θὰ στραφῇ καθ' ἡμῶν, θὰ καταλάβῃ τὴν χώραν καὶ θὰ ὑποδουλώσῃ τοὺς Ρώσους. Εἰρήνη θὰ ἦνε ἀκατόρθωτος ἐὰν μὴ ἀνακόψητε τὴν πίεσιν τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τοῦ μετώπου μας. Πῶς θὰ δυνηθῆτε νὰ ἐκτελέσητε τοῦτο ἐὰν παραμένητε ἀδρανεῖς; Τὰ χαρακώματά σας δὲν ἀρνοῦνται μάχην ἐπιθετικὴν ὑπὲρ ἐλευθερίας χωρὶς φόβου τῶν ἐχθρικῶν παγίδων.

Εἰρήνη ἀδελφοποιήσεως εἶνε ἀνεπίτευκτος διὰ χωριστῶν συνθηκῶν, ἢ δι' ἀδελφοποιήσεως μεμονωμένων μονάδων. Τοῦτο θὰ ἦγε μόνον εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς ἀσφαλείας, κτηθείσης διὰ τῆς Ρωσικῆς ἐπαναστάσεως, ἥτις θὰ ἦτο ἀνωφελὴς ἐν περιπτώσει χωριστῆς εἰρήνης ἢ ἀνακωχῆς».

Ἡ προκήρυξις αὕτη ἐν τῇ συντομίᾳ τῆς λέγει πολλά.

Εἰς ταύτην ἕπονται ἄλλαι, καθ' ἃς ὁ στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς τῆς Πετρουπόλεως, ὁ καλέσας πάντας τοὺς Ρώσσους στρατευσίμους πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀπειλουμένης Πετρουπόλεως, παρητήθη χωρὶς νὰ παράσχῃ ἐξηγήσεις, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ παραίτησίς του ὀφείλεται εἰς προστριβὴν πρὸς τὸ συμβούλιον ἐργατῶν καὶ στρατιωτῶν.

Παρῃτήθη ὡσαύτως ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γουτσκώφ, καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιλιουκώφ, ὅστις εἶνε ἡ μεγαλειτέρα πολιτικὴ φυσιογνωμία ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἔνθερμος θιασώτης τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ πολέμου μέχρι νίκης.

Εἰς Πετρούπολιν μετέβησαν πρὸς διάσκεψιν ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως οἱ Στρατηγοὶ Ρούσκος, Προυσίλωφ καὶ Δραγομίρωφ.

Νεώτεραι ἀγγελίαι τῆς 7)20 Μαΐου φέρουσιν ὅτι οἱ στρατηγοὶ Ἀλεξέϊεφ, Προυσίλωφ, Γκοῦρκος, Δραγομίρωφ καὶ Σερπάτσεφτ μετέσχον διαφόρων συνδιασκέψεων μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, σχετιζομένων μὲ τὰ ζητήματα τῶν πυρομαχικῶν καὶ τῶν ἐφοδιοπομπῶν. Ἀγγέλλεται ὅτι ἡ κατάστασις βελτιοῦται. Νοεῖται ὅτι ὁ Προυσίλωφ καὶ ὁ Γκοῦρκος ἀπέσυρον τὰς παραιτήσεις των. Τὸ νέον Ὑπουργεῖον κατηρτίσθη καὶ περιλαμβάνει ἓξ σοσιαλιστάς.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Κερένσκη ἐξέδωκε διαταγὴν πρὸς τὰ στρατεύματα τοιάδε:

Ἡ πατρίς μας εἶνε ἐν κινδύνῳ. Ἕκαστος πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ μέρος του εἰς τὴν ἄμυναν. Τοῦτο δὲν ζητεῖ τὴν παραίτησιν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅπως διαφύγωσι τὴν εὐθύνην ἐν τῷ κρισίμῳ τούτῳ χρόνῳ.

Οἱ διοικοῦντες τὰ στρατεύματα στρατηγοὶ ἐπανῆλθον εἰς τὸ μέτωπον ἀφοῦ συνδιεσκέφθησαν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τῆς Δούμας καὶ τῶν ἐπιτρόπων. Ἡ ἀνασυσταθεῖσα προσωρινὴ κυβέρνησις ἐξέδωκε προκήρυξιν διακηρύττουσα ὅτι θὰ ὁδηγῆται ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς ἐλευθερίας τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος, ἀποκρούει τὴν ἰδέαν περὶ χωριστῆς εἰρήνης ἀξιοῖ ὅμως γενικὴν εἰρήνην βασιζομένην ἐπὶ τῶν δικαίων τῶν ἐθνῶν ὅπως ἀποφασίζωσι περὶ τῶν ἑαυτῶν ὑποθέσεων. Εἶνε πεπεισμένη ὅτι ἡ ἧττα τῆς Ρωσίας καὶ τῶν Συμμάχων της δὲν θὰ ἦτο μόνον συμφορὰ ἀλλὰ καὶ θὰ ἀνέβαλλε τὴν παγκόσμιον εἰρήνην.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ἡ νέα ἀμυντικὴ Γερμανικὴ γραμμὴ εἰς τὸ Γαλλικὸν μέτωπον, ἡ κληθεῖσα ὑπὸ τῶν Συμμάχων «Γραμμὴ Χίνδεμβουργ» ἀνέκοψε φαίνεται τὴν νικηφόρον προέλασιν τῶν Ἀγγλογαλλικῶν δυνάμεων, ἀξιοσημείωτος δὲ εἶνε ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ Γάλλου Στρατάρχου Νιβὲλ εἰς ἀρχηγὸν ὁμάδος στρατευμάτων, καὶ ἡ ἀντικατάστασίς του διὰ τοῦ στρατηγοῦ Πεταὶν τοῦ νικητοῦ ἐν Βερτέν. Ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου διωρίσθη ὁ στρατηγὸς Φός. Σήμερον ὁ πόλεμος εἰς τὸ Γαλλικὸν μέτωπον δημοσιεύομεν τηλεγρ. περιγραφὰς τοῦ Ρέουτερ:

Λονδῖνον 2)15 Μαΐου.—Ἡ μάχη τὴν πρωΐαν ταύτην δεικνύει ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐσκεμμένως ἐπειράθη διὰ τεσσάρων ἐρρωμένων συνδεδυασμένων ἐπιθέσεων, ἰσχυρῶς ὑποστηριζομένων ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ ὅπως ἀπωθήσῃ ἡμᾶς ἐκ τοῦ Πουλεκοὺρ καὶ τοῦ τμήματος τῆς Γραμμῆς Χίνδεμβουργ ἀνατολικῶς τοῦ χωρίου. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπίθεσιν προσωρινῶς ἔβαλε πόδα εἰς τὰ χαρακώματά μας εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα τῆς θέσεως ἐν τῇ Γραμμῇ Χίνδεμβουργ. Ἡ ἀντεπίθεσίς μας ἐξέρριψε τὸν ἐχθρὸν ἀμέσως ἀπολέσαντα 250 νεκροὺς καὶ τραυματίας. Τὸ πυροβολικόν μας διεσκόρπισε σύγχρονον ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἀριστεροῦ μας καὶ ἀπέκρουσε τρίτην ἐπίθεσιν εἰς τὴν βορειανατολικὴν γωνίαν τοῦ Πουλλεκούρ. Τετάρτη ἐπίθεσις γενομένη ἀπὸ νότου καὶ τοῦ νοτιανατολικοῦ ἀπώθησεν ὀπίσω τὰς προφυλακάς μας εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ χωρίου ἑκατοντάδα ὑαρδῶν. Βαρεῖαι αἱ ἀπώλειαι τοῦ ἐχθροῦ. Σφοδρὸς κανονιοβολισμὸς εἰς τὸν Σκάρπ.

Γαλλικὸν ἀνακοινωθέν. Μετὰ σφοδρὸν βομβαρδισμὸν εἰς τὴν περιοχὴν Σιεμὲν Λὲ Δὰμ βορειοδυτικῶς τοῦ Βραϊσιλωνοῦ(?) οἱ Γερμανοὶ τρὶς ἐπετέθησαν ἐπὶ εὑρέος μετώπου πρὸς τὴν ὀροσειρὰν Λεσκοβέττ—Σιευρινύ· τὸ ἀνασχετικὸν πῦρ μας καὶ τὰ πολυβόλα μας διέσπασαν ἐπίθεσιν, ἥτις δὲν ἔφθασεν εἰς τὰς γραμμάς μας, ἐκτὸς ἑνὸς σημείου, ὅπου ὁ ἐχθρὸς ἔβαλε πόδα ἐπὶ μέρους τῶν προκεχωρημένων στοιχείων νοτιοδυτικῶς τοῦ Φιλαίν.

5)18.—Γαλλικὸν ἀνακοινωθέν: Ὁ ἀγὼν πυροβολικοῦ ἐξηκολούθησε τὴν νύκτα μετὰ σφοδρὸν βομβαρδισμόν. Ὁ ἐχθρὸς τὴν πρωΐαν ταύτην ἰσχυρῶς ἐπετέθη ἐπὶ μετώπου τεσσάρων χιλιομέτρων εἰς τὸ διαμέρισμα Μουλενδελωφῶ. Διετηρήσαμεν τὰς θέσεις μας παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας προσπαθείας τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ μάχη ἐξακολουθεῖ εἰς διάφορα σημεῖα.

Ὁ Στρατάρχης Χαῖγκ. Μετὰ σφοδρὸν βομβαρδισμὸν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας τοῦ Σκάρπ ὁ ἐχθρὸς ἐξαπέλυσεν ἰσχυρὰν ἀντεπίθεσιν λίαν πρωῒ μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ Γαυρέλ, ἐπέμεινε προχωρῶν ὑπὸ τὸ καταστρεπτικὸν πῦρ τοῦ πυροβολικοῦ μας καὶ τῶν ταχυβόλων μας. Ὁ ἐχθρὸς ἐπὶ βραχεῖαν περίοδον διὰ τοῦ βάρους καὶ τῶν ἀριθμῶν ἐξηνάγκασεν ἡμᾶς πρὸς τὰ ὀπίσω ἀπὸ προσθίων θέσεών μας, ἀλλ' ἀμέσως ἀντεπίθεσίς μας ἀνέκτησεν ὅλον τὸ ἐδάφος καὶ ἐπροξένησεν εἰς τὸν ἐχθρὸν ἐξαιρέτως βαρείας ἀπωλείας καὶ ἀριθμὸν αἰχμαλώτων. Προωδεύσαμεν εἰς τὴν γραμμὴν Χίνδεμβουργ βορειανατολικῶς τοῦ Πουλεκοὺρ καὶ ἀπεκρούσαμεν ἐπιδρομὴν νοτιανατολικῶς τοῦ Ὕπρ.

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Μετὰ παρατεταμένην ἠρεμίαν ἡ πολεμικὴ δρᾶσις ἤρξατο εἰς τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον μετὰ σημαντικῶν ἐπιτυχιῶν τῶν Ἰταλῶν.

5)18. Ἀσύρματος Ἰταλικὴ ἀνακοίνωσις: Ἐρρωμένη ἐπίθεσις εἰς τὸ μέτωπον Οὔλτα ἐξηκολούθησεν ἀποφασιστικῶς. Τὸ πεζικὸν ἐγκατέστη εἰς τὰ κρημνώδη δασώδη ὑψώματα κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην τοῦ Ἰσόντζο. Ἐκυριεύσαμεν τὴν κορυφογραμμὴν Μοντεκοῦκκο—Μοντεβότιτσε. Ἡ δεξιά μας ἐπροχώρησε σημαντικῶς εἰς τὰς ἀποκρήμνους κλιτῦς τοῦ Μοντεσάντο. Ἀγρία ἀντεπίθεσις ἀπεκρούσθη. Ἐκυριεύσαμεν ἀνατολικῶς τῆς Γκορίτζια ἰσχυρῶς ὠχυρωμένα ὑψώματα βορείως τοῦ Τίβολη.

7)20.—Ἰταλικὸν ἐπίσημον. Ὠχυρώσαμεν τὰς κυριευθείσας θέσεις ἀνατολικῶς τῆς Γκορίτζια. Ὁ ἐχθρὸς ἐπεχείρησεν αἰφνιδιαστικὰς ἐπιθέσεις χθὲς τὴν νύκτα κατὰ τῆς προγεφύρας εἰς Βόδους—Βόδιτσε—Γκρατζίγκ καὶ ἀνενέωσε τὰς ἐπιθέσεις του τὴν πρωΐαν ταύτην, τὰς ὁποίας διέσπασαν τὸ πυροβολικὸν καὶ αἱ ἀντεπιθέσεις μας.

Οἱ αἰχμάλωτοι τώρα συμποσοῦνται εἰς 6432 συμπεριλαμβανομένων 143 ἀξιωματικῶν.

7)20. Ἰταλικὸν ἐπίσημον. Χθὲς πρωΐαν ἐπετέθημεν καὶ ἐκυριεύσαμεν μετὰ μακρὸν καὶ σφοδρὸν ἀγῶνα τὸν λόφον 652 Βόδιτσε, ὅστις εἶνε ἡ κλεὶς τῶν ἀμυντηρίων τοῦ ἐχθροῦ βορείως τοῦ Μοντεσάντο. Ἠχμαλωτίσαμεν 379, διετηρήσαμεν πάσας τὰς θέσεις ἀνατολικῶς τῆς Γκορίτζια, ἐναντίον ἐπιμόνων ἐπιθέσεων.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 3)16. Γαλλικὸν Μακεδονικὸν ἀνακοινωθέν. Οἱ Βενιζελικοὶ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν Γαλλ. στρατευμάτων κατέλαβεν ἀλληλοδιαδόχως δύο ὀχυρωματικὰ ἔργα βορείως τοῦ Χατζῆ Μπαρέμα, συλλαβόντες αἰχμαλώτους.

Βρεττανικὸν ἀνακοινωθέν. Εἰς προκεχωρημένην γραμμὴν νοτιοδυτικῶς τοῦ Καστάλῆ εἰς μέτωπον 5,000 ὑαρδῶν καὶ βάθους 500 ἡδραιώσαμεν τὰς θέσεις μας. Κατελάβομεν τὸ χωρίον Κιγιούπη εἰς τὸ μέτωπον Στρυμῶνος, ἐκυριεύσαμεν προκεχωρημένα χαρακώματα.

7)20. Ἀπωθήσαμεν ὀπίσω τὴν σφοδρὰν ἐπίθεσιν τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τῶν νέων θέσεών μας εἰς τὸν Στρυμῶνα.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Λονδῖνον 7)20. Τὸ Ναυαρχεῖον ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς: Ἐνωρὶς τὴν Τρίτην Αὐστριακὰ ἐλαφρὰ καταδρομικὰ καὶ ἀντιτορπιλλικὰ ἐπέδραμον εἰς τὸ Ἀδριατικόν. Τὰ θωρηκτά μας «Δάρτμουθ» καὶ «Βρίστολ» μετὰ Γαλλικῶν καὶ Ἰταλικῶν καταδρομικῶν συμπραττόντων κατεδίωξαν τὸν ἐχθρόν. Ἡ καταδίωξις ἐξηκολούθησεν ὑπὸ συνεχὲς ἐχθρικὸν σφοδρὸν πῦρ, ὅτε πλησίον τοῦ Καττάρου ἀπεσύρθημεν πλησιαζόντων ἐχθρικῶν θωρηκτῶν. Ἰταλικὰ ἀερόπλοια προσέβαλον τὰ θωρηκτὰ ἔξωθεν τοῦ Καττάρου καὶ βεβαιοῦσιν ὅτι ἓν καταδρομικὸν ἐκαίετο καὶ ἐρρυμουλκήθη εἰς Κάτταρον ἐν καταστάσει βυθισμοῦ. Ὁ Βρεττανὸς ναύαρχος ἀναφέρει ἄλλο κακῶς βεβλαμμένον καὶ προσθέτει ὅτι ὑποβρύχιον ἐτορπίλλισε τὸ «Δάρτμουθ» τὸ ὁποῖον ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λιμένα. Ἔχει τρεῖς νεκροὺς καὶ πέντε ἐλλείποντας, οἵτινες πιστεύεται ὅτι εἶναι νεκροὶ καὶ ἑπτὰ τραυματίας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιεῖται τὸ ἐνδιαφερόμενον κοινὸν ὅτι τὸ γραφεῖον τῆς Ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας «Ρωσσίας» μετεφέρθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γενικοῦ Πράκτορος αὐτῆς κ. Κ. Σαμουήλ, παρὰ τὴν ἐκκλησίαν Φανερωμένης, ἔναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γ. Ε. Χριστοδουλίδου.

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι τὸ Πιλοποιεῖον «ἡ Ἀκρόπολις» Ι. Γ. Σπανοπούλου μετεφέρθη εἰς τὴν νέαν Ἀγορὰν Κύκκου ἀρ. 59 παραπλεύρως τῆς Ἑταιρείας πετρελαίων *Vacuum Oil Co.* ὅπου γίνεται καὶ ἡ πώλησις τῶν αὐγῶν τῆς Κυβερνήσεως.

ΜΑΙΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ἡ Κυρία **Σεβαστὴ Χ. Δημητσοπούλου** μετὰ μακρᾶς πείρας καὶ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ ἔμπειρος καὶ δεξιὸς ὁ σύζυγος αὐτῆς κ. **Δημητσόπουλος** ἐγκατεστάθησαν ἐν Τρικώμῳ καὶ προθύμως παρέχουσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἴς τε τὴν κωμόπολιν ταύτην καὶ τὰ πέριξ χωρία πάντα.

Ἡ παρουσία ἀμφοτέρων τούτων θεραπεύει σπουδαίας ἀνάγκας τῶν οἰκογενειῶν καὶ πάντων τῶν κατοίκων.

ΠΩΛΗΣΙΣ

δι' ἑκουσίου πλειστηριασμοῦ τῆς ἐν Κυθραίᾳ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας Φανερωμένης.

Τίθενται εἰς πώλησιν τὰ ἐξῆς κτήματα τῆς Ἐκκλησίας Φανερωμένης εὑρισκόμενα ἐν Κυθραίᾳ:

ΕΝΟΡΙΑ ΧΡΥΣΙΔΟΣ

1) Χωράφι καλούμενον «Μερασκετὲς» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρων.

2) Χωράφι καλούμενον «Ἀλώνην Μοργιάννη» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρων καὶ λοιπῶν δένδρων.

3) Χωράφι καλούμενον «Ἀππιδιὰ» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρων καὶ λοιπῶν δένδρων.

ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

4) Χωράφι καλούμενον «Κορῶνα Ποταμὸς» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων.

5) Χωράφι καλούμενον «Μοσφύλην» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων.

6) Χωράφι καλούμενον «Φίλιππος» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων.

7) Χωράφι καλούμενον «Φιταννίκκιν» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων.

8) Περιβόλι καλούμενον «Χωλέτρα» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων.

9) Περιβόλι καλούμενον «Μαυρίτζιδες» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων.

10) Περιβόλι καλούμενον «Ἐσωπέρβολον» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων.

11) Περιβόλι καλούμενον «Ξερόταβλες» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων.

12) Περιβόλι καλούμενον «Δαῦρα» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων.

13) Περιβόλι καλούμενον «Χαραγὴ» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων.

14) Περιβόλι καλούμενον «Μαρμαρέττη» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων.

15) Χωράφι καλούμενον «Ἐγγλέζος» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων.

16) Χωράφι καλούμενον «Κουκονὴ» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων.

17) Οἰκία μὲ 5 δωμάτια ἰσόγαια καὶ 2 ἀνώγαια καὶ 2 ἡλιακοὺς ἤτοι τὸ «Τσιφλίκιν».

18) Ἐλαιόμυλος μὲ ἕνα δωμάτιον.

19) Καφενεῖον μὲ παρακειμένην αἴθουσαν.

20) Μαγαζεῖον παραπλεύρως καφενείου.

ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

21) Χωράφι καλούμενον «Φελλούκατζῆ» μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρων.

22) 8 ἐλαιόδενδρα εἰς χωράφι Τσουλῆ γενέου ἐν Χρυσίδος, 1 ἐλαιόδενδρον εἰς χωράφι Θεκλοῦς χ. Παυλῆ ἐν Χρυσίδος. 1 ἐλαιόδενδρον εἰς χωράφι Ἁγ. Μαρίνας. 1 ἐλαιόδενδρον εἰς χωράφι Γιαννάκη χ. Χριστοφῆ ἐξ Ἁγ. Μαρίνας. 2 ἐλαιόδενδρα εἰς χωράφι Κωνσταντίνου χ. Νικολῆ ἐξ Ἁγ. Γεωργίου.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν τῆς Ἐκκλησίας Φανερωμένης εἰς Λευκωσίαν ἢ τῷ ἀντιπροσώπῳ αὐτῆς κ. Στυλλῇ Α. Κουμῇ εἰς Κυθραίαν.

Λευκωσίᾳ τῇ 18ῃ Ἀπριλίου 1917.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Λευκωσίας ἀποφασίσαν νὰ δώσῃ εἰς ἐργολαβίαν τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως, τὸ σάρωμα τῶν ὁδῶν, τὴν διὰ κάρων ἐκτὸς τῶν δημοτικῶν ὁρίων μεταφορὰν τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς, τοῖς δημοσίοις τόποις, ταῖς οἰκίαις καὶ τοῖς διαφόροις καταστήμασι σκυβάλων καὶ ἄλλων ῥύπων, διῄρεσεν αὐτὴν εἰς ὀκτὼ περιοχὰς καὶ ζητεῖ ἐπὶ τούτῳ προσφορὰς εἴτε διὰ τὸ ὅλον εἴτε διὰ μίαν ἢ καὶ πλειοτέρας τῶν περιοχῶν χωριστά.

Ὡσαύτως ζητοῦνται προσφοραὶ διὰ τὴν συλλογὴν καὶ μεταφορὰν τῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς νυκτὸς ὡς καὶ τῶν ἐκ τῶν καταστημάτων τῆς ἀγορᾶς καὶ ἀλλαχόθεν ἀκαθάρτων ὑδάτων.

Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 15ης τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰουνίου ε.ν. δέον δὲ αὗται νὰ εἶνε ἐσφραγισμέναι καὶ νὰ παραδίδωνται πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν τῷ δημοτικῷ γραφείῳ ὑπάρχει κατατεθειμένον σημείωμα δηλοῦν πάσας τοῦ ἐργολάβου τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τοὺς ὅρους τοῦ μετ' αὐτοῦ διαμειφθησομένου συμβολαίου, δύνανται δὲ οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν τούτου ἐν πάσῃ εὐθέτῳ ὥρᾳ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 1)14 Μαΐου 1917.

Α. Λιασίδης
Δήμαρχος.

ΝΕΟΣ μεμορφωμένος ἐγκυκλοπαιδειακῶς καὶ φέρων καλὰ πιστοποιητικὰ δυνάμενος δὲ ν' ἀλληλογραφῇ ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ καὶ τηρῇ βιβλία ἐμπορικὰ ζητεῖ θέσιν ἐπὶ εὐλόγῳ ἀμοιβῇ.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς καὶ γραφικῆς Καντάρας τῆς Καρπασίας πρὸς διαθερισμὸν Οἰκία περιλαμβάνουσα 4 δωμάτια καὶ τὰ ἄλλα χρειώδη καὶ ὕδωρ πόσιμον διαυγὲς καὶ ψυχρόν.

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῦ κ. Ν. Χ. Οἰκονομίδου εἰς Λευκόνοικον.